

TOPLUM VE DEĞERLER

DÜNYA GENÇLİĞİ GELECEĞİ İNŞA EDİYOR

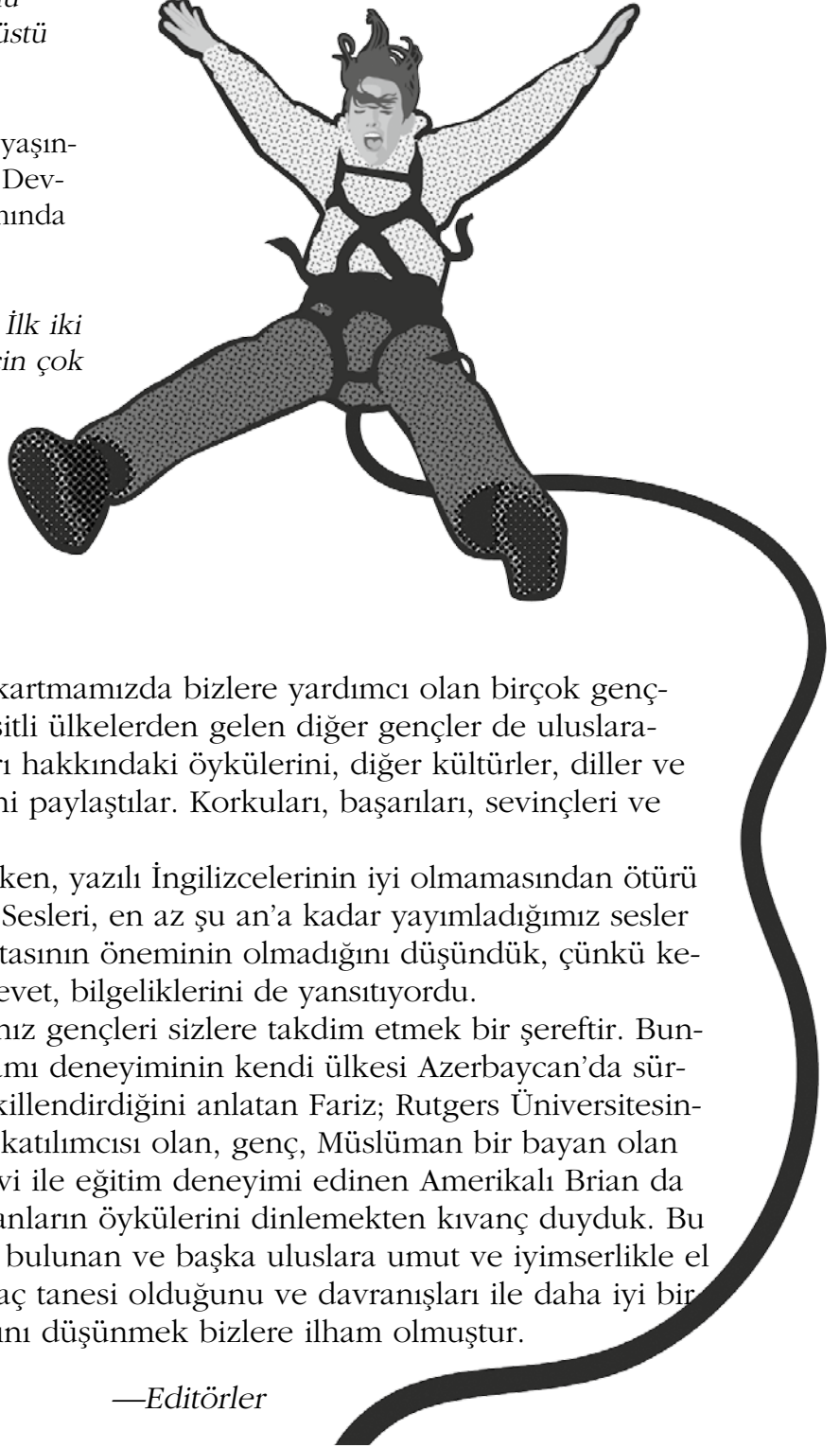
A.B.D. Dışişleri Bakanlığı • Uluslararası Bilgi Programları Dairesi

Bu Sayı Hakkında

Bu yılın hayatımın en güzel yılı olduğunu söyleyebilirim... Bir insan olarak olağanüstü geliştim; çok olgunlaştım.

Sizleri Lilli ile tanıştıralım. Kendisi 21 yaşında ve 2003 yılında Meksika'dan Birleşik Devletlere öğrenci değişim programı kapsamında geldi.

İlk başta oraya gidince, çok, çok zor. İlk iki – üç ay zor geçti çünkü herşey benim için çok yeniydi. Yeni bir hayata, yeni bir ortama, yeni insanlara, yemeklere, programlara alışmam gerekiyordu. Ama ondan sonra alıştım. Başardım ve kendi normal, sıradan hayatım haline dönüştürdüm.

Lilli, bu *eJournal USA* sayısını çıkartmamızda bizlere yardımcı olan birçok gençten biri. Lilli ve ona benzer, çeşitli ülkelerden gelen diğer gençler de uluslararası gençlik değişim programları hakkındaki öykülerini, diğer kültürler, diller ve yaşam tarzları hakkında öğrendiklerini paylaştılar. Korkuları, başarıları, sevinçleri ve deneyimlerini samimiyetle anlattılar.

Birçoğu gözlemlerini bize gönderirken, yazılı İngilizcilerinin iyi olmamasından ötürü özür dilediler. Buna hiç gerek yoktu. Sesleri, en az şu an'a kadar yayımladığımız sesler kadar dürüst ve açıktı. Birkaç imla hatasının öneminin olmadığını düşündük, çünkü kelimeler deneyimlerini, cesaretlerini ve evet, bilgeliklerini de yansıtıyordu.

Önümüzdeki sayfalarda tanışacağınız gençleri sizlere takdim etmek bir şereftir. Bunların arasında öğrenci değişim programı deneyiminin kendi ülkesi Azerbaycan'da sürdürmekte olduğu yaşantısını nasıl şekillendirdiğini anlatan Fariz; Rutgers Üniversitesinde çok kültürlü yaşam deneyiminin bir katılımcısı olan, genç, Müslüman bir bayan olan Sara; ve Ruanda'da öğretmenlik görevi ile eğitim deneyimi edinen Amerikalı Brian da var. Bu yayında bizlerle birlikte çalışanların öykülerini dinlemekten kıvanç duyduk. Bu gençlerin, dünyanın dört bir yanında bulunan ve başka uluslara umut ve iyimserlikle el uzatan binlerce gençten sadece bir kaç tanesi olduğunu ve davranışları ile daha iyi bir dünya yaratmakta yardımcı olacaklarını düşünmek bizlere ilham olmuştur.

—Editörler

Toplum ve Değerler

A.B.D. DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI / TEMMUZ 2007 / CİLT 12 / SAYI 7

<http://usinfo.state.gov/pub/ejournalusa.html>

Dünya Gençliği Geleceği İnşa Ediyor

Aile İşi

4 “Onlar Benim Çocuklarım”

ERIC VE LELA MARCUS İLE RÖPORTAJ

Beavercreek, Ohio’da yaşayan “evsahibi ebeveynler” olarak, Eric ve Lela Marcus Rotary’nin Uluslararası Gençlik Değişim programlarını anlatıyorlar.

8 Çocuklar Cevap Veriyor

Marcus ailesi ile değişim programı kapsamında kalan dört öğrenci deneyimlerini ve anılarını paylaşıyorlar

Hayat Tecrübelerini Paylaşmak

11 Romalı Konukseverliği

JUSTİN BRİTT-GIBSON, ESKİ DEĞİŞİM PROGRAMI ÖĞRENCİSİ VE GELECEĞİN SENARYO YAZARI

Bir Amerikalı üniversite öğrencisi Roma’ya gitti, arkadaşlar edindi, hayat ve iş temposu hakkında bir şeyler öğrendi.

13 Hayat Değiştiren bir Deneyim

FARİZ İSMAİLZADE, ESKİ DEĞİŞİM PROGRAMI ÖĞRENCİSİ

Beynelminel bakış açısı olan bir Azerbaycanlı profesyonel, Amerika Birleşik Devletleri’nde değişim programı deneyiminin hayatını on yıl sonra nasıl şekillendirdiğini anlatıyor.

15 Kenar Çubuğu: FLEX ve YES

İki A.B.D. Hükümet Programı, yabancı öğrencileri Amerika Birleşik Devletlerine getiriyor.

16 Fark Yaratmak

DERGİMİZİN YAZARLARINDAN-ALEXANDRA M. ABOUD

Uluslararası sosyal konulara ilgi duyan üç genç, neden daha iyi bir dünya için çalıştıklarını anlatıyorlar.

Bir Foto-Öykü

19 Paslaşmalar

Dünyanın çeşitli yerlerinden 30 genç, futbol yeteneklerini geliştirmek, 2006 Dünya Kupasını izlemek ve hayat boyu sürecek olan anılar yaratmak için Amerika’ya geldi.

Sanal Değişim

- 22 Çeşitlilikte Yaşamak ve Öğrenmek**
“MIDDLE EAST COEXISTENCE HOUSE”
(ORTADOĞU BİRARADA YAŞAMA EVİ)
ÜYELERİ İLE BİR WEB SÖYLEŞİSİ
Rutgers Üniversitesi kampusunda bir sosyal deney yaşayan üniversiteli kadınlar deneyimlerini ve bu deneyimlerinden öğrenmiş olduklarını anlatıyorlar.
- 28 Geçmişin Yankıları Arasında 2020'ye Doğru Yol Almak**
Üst düzey bilgisayar yetenekleri olan A.B.D. 'li öğrenciler, diğer gençlerin bilgisayar hakkında daha fazla öğrenmelerine yardımcı olmak için Ruanda'ya seyahat ediyor.
- 30 Ruanda'da Öğle Yemeği**
BRIAN NEWMAN
Öğle yemeği sofrasında sohbet, başkalarını anlamaya yol açıyor.
- 31 Anma Yürüyüşünde**
LEAH ROMMERREIM
Bir Amerikalı öğrenci bilişim teknolojisini öğretmek için Ruanda'ya gidiyor ve cesaret hakkında bir şeyler öğreniyor.
- 32 İlham Vermek, Bilgi Paylaşmak, Katılım Sağlamak**
TakingITGlobal.org isimli internet toplumu sayesinde gençler dünya çapında iletişim kuruyor.
- 34 İnternet Üzerinden İnsanlarla Tanışmak ve Fikir Paylaşımında Bulunmak**
MAITREYI DOSHI
Bir internet toplumuna üye olmak, genç bir Hindistanlı bayanın ufkunu açıyor.

Hadi Hareketlenin

- 36 Uluslararası İlişkilerde Kişisel Bir Deneyim**
CHARLENE PORTER, YÖNETİCİ EDITÖR
EJOURNAL USA
Değişim programları gençlerin dünyaya bakış açılarını genişletmekte yardımcı oluyor; son yıllarda milyonlarca insan bu fırsatı değerlendirdi.
- 39 Ne Yapmalıyım?**
Değişim programları fırsatları hakkında bilgi edinmek isteyen okuyucular için ayrıntılar.
- 40 Nereden Bilgi Alabilirim?**
Okuyucuların istek ve ilgi alanlarına göre değişim programları seçmelerinde yardımcı olacak, çeşitli programlar hakkında bilgi.

Online Video

Deneysel Eğitim
Bir World Learning Videosu
(İzin ile kullanılmıştır)

Global Village
NJN News
(Tüm Hakları Saklıdır)

<http://usinfo.state.gov/journals/itsv/0707/ijse/ijse0707.htm>

“Onlar Benim Çocuklarım”

Evsahibi Ebeveynler Eric ve Lela Marcus ile bir Söyleşi

Değişim programı kapsamında başka bir ülkeye eğitim görmek ve yaşamak için giden bir genç, büyük olasılıkla o fırsatı hayatta bir kere olabilecek bir imkân olarak değerlendirir. Ama bazı insanlar için, öğrenci değişim deneyimi sürekli tekrar eden bir deneyimdir. Bunlar sivil toplum kuruluşların sponsorluğunda gerçekleşen değişim programlarına uzun vadeli destek veren evsahibi ailelerdir. Bu aileler her yıl başka ülkelerden gelen gençlere evlerinin kapılarını açan ailelerdir. eJournal USA böyle bir aileyi Beavercreek, Ohio’da buldu. Eric ve Lela Marcus, 82 ülkede faaliyet gösteren, her yıl 8.000’i aşkın öğrenci ile ilişkili olan, kâr amacı gütmeyen bir sivil toplum kuruluşu olan Rotary International Gençlik Değişim Programları kapsamında öğrencilere ev sahipliği yapıyorlar. Rotary’nin gençlik değişim programları yerel Rotary kulüpleri ve üyelerinden, toplumun içinden birçok ailenin de katkıları ile birlikte, ziyaretçi öğrencilere evsahipliği yapmak üzere destek alıyor. Eric ve Lela Marcus, en büyük çocuklarının üniversiteye başladığı 1998 yılında programa dahil oldular. O zamandan bu yana, yedi ülkeden gelen sekiz öğrenci, bir kaç haftadan bir yıla kadar varan süreler için aileye katıldı. Eric ve Lela, eJournal USA Yönetici Editör Charlene Porter’a evsahibi aile deneyimlerini anlattılar.

Soru: Yeni bir öğrencinin evinize gelmesi nasıl bir şey?

Eric: Ben daima ailelere ve öğrencilere şunu söylerim: bir ailenin kendi çocuklarının huylarına, hallerine alışmaları için 15 veya 16 yılı vardır. Çocukların da ebeveynlerinin huylarına ve hallerine alışmaları için aynı süreyi gerektirir. Ancak birinin evine taşınan değişim programı öğrencileri için bu süre 15 veya 16 dakikadır. Bu nedenle her iki taraf için de zor olabiliyor, çünkü her iki taraf da karşı taraf hakkında fazla bir şey bilmiyor. Doğru olan nedir, yanlış olan nedir, neler kabul edilebilir... ve daima sınırlara çarpabiliyorsunuz. Ama bazen, herşey tam yerine oturuyor. Birkaç yıl önce Arjantin’den bir kızımız vardı; harika bir çocuktu. Evimize girdiği andan itibaren sanki burada doğmuş gibiydi.

Lela: “She’s a keeper” yani, “Bu kız tutulur”. Böyle bir deyim vardır Amerikalılarda. Bunu ona öğrettik

ve çok hoşuna gitti. İnternetteki kullanıcı ismi olarak kullandı bunu.

Eric: Adeta hayatı boyunca bizim çocuklarımızdan biri gibiydi. Eşimle aralarından su sızmazdı. Dışarıdaki balkonumuza bir “tiki bar” yaptılar, çünkü o yazın gelmişti. Meşaleler diktiler, ışık astılar ve orada karşılıklı oturup alkolsüz kokteyller yudumlandılar.

Soru: Evsahibi aile deneyimi sizin kendi ailenize neler katıyor? Dünya görüşünüzü nasıl etkiliyor?

Eric: Öncelikle, şu anda yedi farklı ülkede çocuklarım var. Kendi çocuklarım gibiler. Bana e-mail gönderiyorlar, eşime çok sık e-mail gönderiyorlar.

Lela: Çocuklarım gibi değiller. Onlar benim çocuklarım. Bunlar benim çocuklarım ve bana “Anne” diyorlar. Ve ben onları seviyorum. Eve hayat getiriyorlar. Halen genç olmamıza rağmen, biz yaşlanıyoruz. Biz

Fotoğraf: Kristina Gembarskaya

Genç Eric Marcus, değişim programı öğrencisi Kristina Gembarskaya, Eric Marcus ve Lela Marcus (soldan sağa).

yaşlanıyoruz ve yuvamız yavaş yavaş boşalıyor ve bu üzücü bir durum. Bu güzel evi büyük bir aile için inşa ettik ve bu kadar canlılık, bu kadar genç insan ve onların hayat tecrübelerini paylaşmak bizim için çok keyifli.

Kendi hatalarını yaptıklarını görmek – hatta büyük ve kötü hataları – yaptıklarını görmek bile hoş. Çünkü onların da öğrenmeleri gerekiyor ve ağlamak için bir omuza ihtiyaç duyduklarında veya onları toparlayıp yeniden ayaklarının üzerinde durmalarını sağlayan ve onlara doğru yolu gösterebilecek birilerine ihtiyaçları olunca, orada bulunmak güzel bir duygu.

Örneğin, evlerini özledikleri zamanlar. Bu öğrenciler için, bu büyük bir mesele. Gerçekten evlerini çok özleyiyorlar. Benim açımdan aileleri ve arkadaşları ile görüşmeleri ve onlardan haberdar olmaları sakıncalı değil, ancak bunu haftanın 7 günü, 24 saati yapamazlar. Serbest kalıp, bağları koparıp, kendi yetkinliklerine kavuşmalıdırlar.

Eric: Çok keyifli bulduğum başka bir şey de, çocukların “hayır” deme eğilimlerinin olmaması. Amerikalı gençler için anne ve babaları ile bir şeyler yapmayı düşünmek, “ıııhhh....annem ve babamla çıkmak mı???” şeklinde karşılık buluyor. Ama bir değişim programı öğrencisine, “markete alışverişe gidelim mi?” diye sorduğunuz zaman, “Evet! Haydi!”, “Wal-Mart’a gidelim mi?” “Tabii, gidelim”, “Bezzbol maçına gitmeye ne dersin?” “Evet! Hemen!”, “Arkadaşlarımızın evine ziyarete gidelim mi?”, “Evet, gidelim!” diyorlar.

Ne yapmak istersen, montlarını giyip çıkmaya hazırlar. Gittiğin her yere onları sürükleyebilirsin ve ebeveynleri ile birlikte olmaktan utanmıyorlar. Bu, kendi çocuklarımızinkinden farklı bir tutum. Onlar ebeveynleri ile birlikte olmayı kendilerine yakıştırmıyorlar.

Değişim programı öğrencileri herşeyi merak ediyorlar. Belki onlar da kendi evlerinde bizim çocuklarımızdan farklı davranmıyorlar. Ama burada oldukları için evlerinde yapmayacakları şeyleri yapmaya hazırlar. Gerçek ebeveynleri olmadığımız için, onlar bizi öyle görmüyorlar, ama sonunda, ayrılırlarken, biz Anne ve Baba oluyoruz. Genelde Rotary değişim programında iki veya üç anne ve babaları oluyor. Onlara da Anne ve Baba diye hitap ediyorlar. Bu da çok güzel bir şey.

Soru: Kendi genç çocuklarınıza başka hangi yönlerini benzetiyorsunuz veya hangi yönlerini farklı buluyorsunuz?

Fotoğraf: Julieta Mezzano

Eric Marcus, değişim programı öğrencisi kız kardeşleri Taylandlı Pichamon ve Arjantinli Juli ile.

Lela: Şiveleri farklı, dilleri farklı, ama bizimle aynı olduklarını düşünüyorum. Bizim gibi ağlıyorlar, bizim gibi kanları bizimki gibi akıyor, bilirsiniz işte. Onlar sadece çocuk; bizim çocuklar gibi, onların da başı derde giriyor.

Eric: Bizim çocuklarımızın yaptığı ahmaklıkları onlar da yapıyor.

Lela: Biraz daha dikkatli ama.

Eric: Belki ev ödevlerini yapmıyorlar veya yapmalarını gereken bazı şeyleri yapıyorlar, zaman zaman kendi başlarına dert açıyorlar, tıpkı bizim çocuklarımızın yaptığı gibi. O açıdan aynı kalıptan çıkmış gibiler. Aradaki tek fark, başka bir ülkeden gelmiş olmaları, farklı bir şive ve farklı bir kültürlerinin olmasıdır. Ama bu kültürler hakkında öğrenmek de çok zevkli. Başka bir aile ile kalmaya gitmeden önce yaklaşık iki hafta boyunca bizimle kalan Taylandlı bir kız öğrencimiz vardı. Onunla birlikte Uzakdoęu malzemelerinin bulunduğu bir markete gittik. Çok keyif aldı, eline geçen herşeyi almak istedi. Hepsini aldık, eve götürdük ve o bize Tayland mutfağından kocaman bir akşam yemeği hazırlayıp sundu. Çok güzeldi.

Lela: Harikaydı

Eric: İşte böylece de onların ülkesinin tadını biraz alabiliyorsunuz. Ülkeleri hakkında bir şeyler anlatıyorlar. Onlar sizin hakkınızda ne kadar öğreniyorsa, siz de onlar hakkında bir şeyler öğreniyorsunuz.

Bazılarının İngilizce seviyeleri çok yüksek derecede olmuyor ilk geldiklerinde. Onlara İngilizce öğrenmelerinde yardımcı olmak ve değişim programının sonunda onları izlemek...adeta Amerika'lı gibiler.

Soru: Bu genç insanlara çok özel bir şekilde evinizi açıyorsunuz, ama aynı zamanda da uluslararası anlayışların gelişmesinde bir rolünüzün olduğunu düşünüyor musunuz?

Lela: Evet, ben düşünüyorum.

Eric: Ben Rotary ile çok yakından ilgiliyim ve ulusal toplantılarına katılıyorum. İki yıl önce, Rotary başkanı her 17 yaşındaki çocuk değişim programlarına katılabilsen, dünyada savaş olmazdı, çünkü onlar dünyanın çeşitli ülkelerine gidip o ülkeler hakkında bir şeyler öğrenip, gerçek dünya vatandaşı olurlar ve diğer ülkeler ile savaşmak istemezler demişti. Bunun doğruluğuna gerçekten inanıyorum.

Fotoğraf: Lili Villalobos Gilbert

Rotary öğrenci değişim programının en keyifli parçalarından biri de Amerika turudur. 2004 yılında San Francisco'nun Golden Gate köprüsü yakınlarında çekilen bu fotoğraftaki öğrenciler arasında o yıl Marcus ailesi ile yaşayan Lili Villalobos Gilbert de bulunuyor (sağ alt).

Soru: Peki, ya kendi yaşadığınız çevre? Beaver Creek, Ohio'da ziyarete gelen öğrencilerinizi dostlarınızla, markette karşılaştığınız komşularınızla tanıştırdığınız zaman, bu gençler sayesinde onlara da değişik ülkeler hakkında bilgi sahibi olmaları anlamında yardımcı oluyor musunuz?

Lela: Sanırım. Bence herkes bu öğrencileri bizim kadar seviyor. Burada buldukları sürede deneyimleri hakkında sürekli konuşurlar. Burada insanlar hem onları seviyorlar, hem de onlara yardımcı oluyorlar. Okuldayken de diğer öğrenciler tarafından kabul ediliyorlar. Hemen uyum sağlıyorlar ortama.

Eric: Bence de en çok orada etkisini gösteriyor, lise öğrencileriyle. Onlar sınıflarının bir parçası haline geliyorlar. Okuldaki tüm öğrenciler onların kim olduğunu bilir. Başka bir ülkeden gelen biriyle tanışmak istiyorlar ve onlar hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorlar. Rotary programının en güzel yönü de, bu çocukların geldiği gibi, Amerikalı çocukları da çeşitli ülkelere göndermemiz. Amerika Birleşik Devletlerine gelen her öğrenci karşılığında bir Amerikalı öğrenci onların ülkesine gidiyor. Karşılıklı. ■

Bu söyleşide yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Çocuklar Cevap Veriyor

Değişim Programı Öğrencileri Marcus'ların Evindeki Anılarını Paylaşıyorlar

Kristina Gembarskaya

Kristina, Rusya'nın Tyumen, Sibirya bölgesinden geldi. 2007 yılında Rotary değişim programı öğrencisi olarak Eric ve Lela Marcus ile kaldı ve Beaver Creek Lisesinde okudu. Şimdi ise Rusya'ya dönmüş, ileride tercüman olmak ümidiyle bir yabancı diller üniversitesinde okuyor.

Amerika'ya geldiğimde biraz korkmuştum ve İngilizcem iyi değildi. Herşey çok yeni ve tuhaftı. Marcus ailesi bana Amerikan kültürünü öğrenme, farklı insanlarla iletişim kurma gibi konularda çok yardımcı oldu. Kendi fikrimi ve Amerika'ya yönelik kendi bakış açımı oluşturmamda bana yardım ettiler.

Birlikte çok ilginç şeyler yaptık ve çok eğlendik. En güzel anılarım arasında Amerikan futbol maçlarına, basket ve beyzbol maçlarına gitmek; göl evinde hafta sonlarımızı geçirmek; balık tutmak; Lela Marcus ile resim yapmak var. Lela ile iki büyük resim yaptım ve bunları Rusya'ya, anneme gönderdim! Çok heyecan vericiydi. Resim boyayabileceğimi hiç bilmiyordum. Benim için yeni bir şeydi. Onların tüm ailesi ile vakit

geçirmekten de çok zevk alıyordum. Tatillerde, bayramlarda aile bir araya gelirdi, hep birlikte olurduk. Ben de kendimi aileden biri gibi hissedirdim ve bu harika bir duyguydu.

Javier Alfaro

Javier, Kosta Rika'nın Alajuela ilinin Grecia bölgesinden. Kendisi 1999 yılında Rotary değişim programı öğrencisi olarak Marcus ailesi ile kaldı. Şimdi 25 yaşında olan Javier, Proctor & Gamble şirketinde endüstri mühendisi olarak çalışıyor ve aynı zamanda finans ve ekonomi Mastırı yapıyor.

Hatırladığım en güzel anlardan biri...Arka bahçede gecenin geç bir saatinde tek başıma futbol oynuyordum. Annem Lela yanıma geldi ve "Oğlum, geç oldu, içeri girersen senin için daha iyi olur" dedi. İçeri girdim. Biraz üzgün olduğumu fark etti ve benimle konuşmaya başladı. Evimi özlemiştim.

Ertesi gün çok güzel bir şey oldu...asla unutmayacağım bir şey. Lela tüm aileye öğle yemeği hazırladı ve hepimize sofrayı kurdu. Bütün tabaklar beyazdı, ama benim önüme kırmızı bir tabak koydu. Ne olduğunu anlayamadım ve o, "bugün sen özelsin" dedi. Tabaktaki yazının aynısını söyledi. Ağlamak, ona sarılmak ve öpmek geldi içimden ve ona teşekkür ettim. O andan itibaren, ilişkimiz çok sıkı oldu. Ben ona Anne derim, o da bana oğlum der.

Hulda Liliana Villalobos Gilbert (Lili)

Lili, Meksika'nın Irapuato Guanajuato bölgesinden. 2003–2004 yıllarında Rotary değişim programı öğrencisi olarak bir yıl geçirdi. Şimdi 21 yaşında ve üniversitede uluslararası ticaret okuyor.

Fotoğraf: Lili Villalobos Gilbert

Değişim programı öğrencisi Lili Villalobos Gilbert, Amerika'nın Batısını gezerken, 2004.

Oyıl, hayatımın en güzel yılıydı diyebilirim. Çeşitli ülkelerden, yeni kültürlerden, farklı bakış açıları olan, çok çeşitli hayat tarzları olan birçok insanla tanışma fırsatım oldu. İnsan olarak çok geliştim; çok olgunlaştım.

Amerika Birleşik Devletleri'ne gideceğimi öğrendiğim zaman çok heyecanlandım, çünkü en büyük hayalim daima bir yılı değişim programı öğrencisi olarak geçirmektir. Hem ülkenin özellikleri, hem de dili nedeniyle Amerika'ya gitmeyi çok istiyordum. Bildiğiniz gibi İngilizce, "ticari ve evrensel" dildir.

Çok mutluydum, ama öte yandan, neyle karşılaşacağıma dair çok tedirgindim. İnsanların iyi olup olmayacağını bilmiyordum, eyaletin, şehrin nasıl olacağı hakkında endişeliydim. Kafamda çok soru vardı.

Oraya ilk gittiğinizde çok, çok zor. İlk iki-üç ay benim için zor geçti, çünkü herşey çok yeniydi. Yeni bir yaşantıya, yeni bir yere, yeni insanlara, yemeğe, programlara alışmam gerekiyordu. Ama sonunda alıştım. Başardım ve bunu normal ve sıradan hayatım olarak yaşamaya başladım.

Üçüncü ailem Marcus ailesiydi; çok iyi insanlardı. Mutlu insanlardı sanırım. Evsahibi ebeveyn olmaktan çok keyif alıyorlardı, çünkü sanırım onlar da onlarla birlikte kalan farklı öğrencilerden çok şey öğreniyorlardı.

Lela ve Eric harikalar...Ne zaman ihtiyacım olsa onlarla konuşabilirdim. Benim başka bir ülkeden gelen bir öğrenci olduğumu ve bu nedenle bazen başka türlü düşündüğümü biliyorlardı. Marcus'lar beni gerçekten anlamışlardı ve daima bize saygı gösterdiler. Herkes bunu anlayamaz. Değişim programı öğrencileri olarak her zaman ulusal ve bireysel kimliklerimizi muhafaza edeceğiz, daima. Bu bazı evsahibi ebeveynler için anlaşılması zor bir durum, ama Lela ve Eric bunu hep anladı.

"Küçük Eric"e gelince, ben oradayken sanırım 13 yaşlarındaydı ve harika bir çocuktü; onunla çok eğlen-

dim. Bazen birlikte yedik veya birlikte oynardık ve ben bunu asla unutmadım. Onunla çok güzel zaman geçirdim ve onunla halen İnternet üzerinden iletişimimiz devam ediyor.

Yurtdışında geçirdiğim yılda en çok sevdiğim şey diğer değişim programı öğrencileriyle gezilere gitmekti. Onlarla çok iyi ilişkiler kurdum ve halen birçoğu ile görüşüyorum. Onları hep çok iyi arkadaş olarak anımsıyorum ve hedefim onlarla sonsuza dek iletişimimizin devam etmesidir.

Birey olarak çok geliştirdim. Ailemden ayrı kalmak büyük bir zorluktu ve bağımsızlığa doğru atılan muazzam bir adımdı. Başka ülkelerden insanlar ile arkadaşlık etmek daha küresel bir insan olabilmemi sağladı ve şimdi dünya'ya daha geniş gözlerle bakabiliyorum. Kendimi farklı bir insan olarak, daha olgun bir insan ve farklı bakış açıları olan bir insan olarak görüyorum. Bu bana çok yardımcı oldu ve bunu hep en iyi deneyimlerimden biri olarak anımsıyorum.

O yıl, o anda yaşadığımız herşeyi anlatabilmek için bir deyim geliştirdik: “Dünya, sizin algıladığınız kadar büyüktür.”

Julieta Mezzano

Juli, 20 yaşında. Arjantin, Cordoba'lı. 2005 yılında Rotary gençlik değişim programına katıldı ve şu anda besin ve gıda teknolojisi okuyor.

Fotoğraf: Julieta Mezzano

Değişim programı öğrencisi Julieta Mezzano (sağda), Ohio'da Noel sırasında, Lela Marcus ile birlikte.

Ohio'da yaklaşık bir yıl geçirdim, ama dört ayrı aile ile kaldım, çünkü Rotary'nin kurallarına göre üç-dört ayda bir aile değiştirmemiz gerekiyor.

Her evde yaşamak harikaydı, çünkü ister inanın, ister inanmayın, her biri birer küçük değişim programı gibiydi. Her aile o kadar farklıydı ki, hep farklı yerlerde olduğunu hissederdin!

Marcus'larda yaz boyu kaldım. Orada harika vakit geçirdim! Çok eğlenceli bir aile ve sizi kendi evinizdeymişiniz gibi hissettiriyorlar. İlk gün bana, “Mi casa es su casa” [benim evim, senin evindir] dediler ve onlarla kaldığım süre boyunca hakikaten öyleydi. Ne zaman istersen bilgisayarını kullanıyorlardı, ne istersen yiyebiliyordun, öğleye kadar uyuyabiliyordun! Haha (ancak yaz olduğu için böyleydi, aksi halde güneş doğarken beni uyandırıp okula gönderirlerdi!!!)

Evsahibi erkek kardeşim, “Küçük Eric” bana hep İngilizcemle yardımcı olurdu ve benim küçük dostumdu.

Hafta sonları hep Indian Gölü'ne giderdik ve orada “Küçük ve Büyük Eric” ile film seyrederdik, masa oyunları oynardık, kâğıt oynardık, havuzda yüzerdik, McDonalds'a tekne ile giderdik!

Hafta içi zamanımın çoğunu Lela, Anne, ile geçirirdim. Çok iyi bir dert ortağı ve çok iyi bir danışmandı. Çok yaratıcı ve yetenekli olması nedeniyle onunla birlikte resim yaptık, kolyeler ve küpeler gibi takılar yaptık. Bunlardan bazılarını halen saklıyorum ve onu anıyorum. Çoğu zaman şakalaşırdı benimle ve beni hiç yalnız bırakmadı.

Değişim programı öğrencisi olmak olağanüstü güzel bir deneyim. Bence herkes olmalı. Sizin de aklınızı farklı kültürlere, farklı düşünce tarzlarına açıyor bu tecrübe ve sadece farklı oldukları için yanlış olmadıklarını öğretiyor size.

O anları, ziyaret ettiğim yerleri ve tanıdığım insanları asla unutmam. Ailenden uzakta bir yıl geçirmek uzun gelebilir, ama şunu söyleyebilirim, çok hızlı geçiyor. ■

Bu söyleşide yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Hayat Tecrübelerini Paylaşmak

Roma Konukseverliği

Justin Britt-Gibson

Fotoğraf: Justin Britt-Gibson

Justin Britt-Gibson, Los Angeles California'da. 2007

Genç bir Amerikalı Roma'da öğrendiği bir ritme göre hayatının temposunu ayarlamak istiyor.

25 yaşında olan Justin Britt-Gibson, 2004 yılının ilk sömestriğini Temple Üniversitesi'nin Roma yerleşkesinde geçirdi. İtalyan sineması ve yaratıcı metin yazarlığı okudu. Aynı yıl film ve iletişim diploması ile mezun oldu. Şu anda Los Angeles'te yaşıyor ve senaryo yazarı olmak için çabalyor.

Roma'ya indiğimde 2004 yılı, Ocak ayının ortasıydı. Kış çoktan başlamıştı ve adeta sonsuzluğa dek süren soğuk bir yağmur sokakları ıslatıyordu. Yurtdışına ilk çıkışımdı ve lisanın neredeyse tek bir kelimesini dahi bilmiyordum.

Şehre girdiğim anda birçok levha, reklâm panosu ve pankart görmek, bana dil probleminin aşılması gereken çok büyük bir engel olduğunun habercisiydi. İlk günümde ve sonraki günlerde kaybolduğumu ve İngilizce konuşarak, ahmakça İtalyanlar'a yol sordu-

ğumu, veya yerel kafede yemek siparişi verdiğimi, bunu yaparken de bildiğim az miktardaki İtalyancayı da mahvettiğimi hatırlıyorum. Döviz kurunu nasıl unutabilirim ki – o yüce Euro'nun Amerikan doları karşısındaki üstünlüğü sayesinde kredi kartımın nasıl tükendiğini.

Ondan sonra kahve meselesi vardı.

Starbucks'ta satılan o dev kahvelerin bağımlısı olan bir gözü kara Amerikalı için, espressoya alışmak biraz zaman aldı. İçlerinde azıcık bir miktar kafein barındıran o ufacık fincanların içine bakarken, "kalanı nerede?" diye düşünürdüm kendi kendime bazen. Son olarak da kahvaltı vardı: kruasanlar, tatlı açmalar, donatlar ve bir sürü kuru pasta çeşidi. Yumurta, krep, pastırma ve tostum olmadan aylarca nasıl yaşayacaktım? Neredeyse belki de yurtdışında yaşamamın bana göre olmadığını ve belki üniversitenin son sömestriğini daha aşına olduğum bir ortamda geçirmemin benim için daha iyi olacağını düşünmeye başlamıştım. Tam da o sırada mucizevi bir olay yaşadım...dışlanma korkusu ve hasretlik duygularımı tek başına yenen bir olay.

Arkadaş edindim.

Piazza del Popolo'daki [Halk Meydanı] insan trafiğine diğer değişim öğrencileriyle birlikte cesurca katılarak, küçük bir yeraltı bar bulduk. Barın dış duvarındaki küçük yazı tahtasında ucuz içkilerin olduğu ilan ediliyordu, dolayısı ile seçim yapmakta çok zorlanmadık. Orada masamızın karşısında oturan ve bizimle iletişim kurmayı bekleyen, yakında en iyi dostlarımız olacak olan Fabrizio, Federico, Antonello ve Flavia ile tanıştık. Fabrizio cesur bir biçimde taburesini bizim masaya sürükledi, kendisini tanıttı ve bize nereli olduğumuzu sordu. Dakikalar içinde Fabrizio'nun diğer arkadaşları da toplandı. Barın kapanış saatine kadar

kültürlerimizi karşılaştırarak, farkları ve engin benzerliklerimizi öğrenerek sohbet ettik. Bar yöneticileri bizi kovunca da, sokaklara döküldük.

Geç saat'te yapacağımız kısa gezi, birden bire gece boyu süren bir Roma turuna dönüştü. En sevdiğim filmlerden biri olan *La Dolce Vita*'da yer alan ve tanınan bir yapı olan Trevi çeşmesini ziyaret ettik. Gecenin geç saatlerinde Piazza Navona'dan geçerken sokak ressamı ve esnafın hareketliliğini görünce şaşkına döndüm. Vatikan Şehri'nin duvarları boyunca yürüdük, ve arabalarının içinde huzur içinde uyuklayan güvenlik görevlilerini yuhladık. Son olarak da İspanyol Merdivenleri'nden yukarı çıkıp, bütün şehrin harika manzarasını seyrettik. Muhteşem merdivenlerin tepesinden güneşin doğuşunu izlerken, bu yeni deneyim hakkında içimdeki kaygılar, korkular ve sıkıntılar silindi. Birdenbire kendimi yeni ortamımda evimde gibi hissettim, ve yeni Romalı "kardeşlerim"le bütün gece sürecek olan maceralar için heyecan duydum.

Sömestrin ilerleyen günlerinde, Fabrizio ve ekibi bize Roma'nın gerçek yüzünü gösterdiler. Hiç bir harita veya seyahat kitabı bize şehir içindeki saklı gece eğlence mekânlarını gösteren yerli kılavuzlarımız ile karşılaştıramazdı. Nargile barları, diskolar, barlar, kafeler – hepsine gittik. Keşfettikçe arkadaş edindim. Hatta, gece çıkışlarım o kadar olağanlaştı ki, derslerime olan ilgim azaldı. Ancak üniversite kapılarının dışındaki gerçek İtalya bana seslenirken, derslerime nasıl yoğunlaşabilirdim ki?

Çok kısa bir sürede Sonsuz Şehir'deki yaşantıya alıştım. Yeni bir ev bulmuş gibi hissettim kendimi. Hayatınızın en güzel anlarını yaşadığınızın farkına varmanın nasıl bir duygu olduğunu tasavvur edin. Roma'daki deneyiminin güzelliğini aşacak bir dönem daha yaşamadım henüz.

Yerel halktan biri oldum. Turistlere yol gösterip onlarla İtalyanca konuşuyordum. Yerli dostlarımla her gün etkileşim içinde olmamız sayesinde, dili daha akıcı ve sıkça kullanıyordum. Tanıştığım insanlar benim gayri resmi İtalyanca öğretmenlerim oldu. Büyük sınavlardan önceki geceleri, beni temel bilgiler hakkında küçük deneme sınavlarına sokan, ve dillerini daha iyi anlayabilmem için bana tüyolar veren Fabrizio ve Federico ile geçirirdim.

Son hafta geldi çattı. Son sınavlar ve etütlerimi tamamlamış olmamdan dolayı son beş kasvetli günümü Roma'ya ve sömestr boyunca edindiğim arkadaşlara veda ederek geçirdim. Onların dostluğu olmasaydı, yurtdışındaki hayatımın kültürel anlamda bu kadar zengin, ve son derece tatmin edici bir deneyim olması mümkün olmazdı.

Roma'daki tecrübelerim, şehrin rahat ve yumuşak ritmi ile sardı beni. İtalyanlar, aile ve dostlarına öncelik tanımları ile birlikte, iş hayatlarını bağlılıkla ve idare edilebilir bir şekilde sürdürüyorlar. Elbette İtalyan dostlarımla işleri vardı, ancak Amerika'da birçok insanın yaptığı gibi çalışma sürecinde kendilerini tüketmiyorlar. Üç yıl sonra, Amerika'da bulunduğum yerden iki kültür arasındaki çatallaşmayı dengelemek için halen mücadele ediyorum – iş günü, anavatanımdaki kariyer takıntıları ve Roma'nın daha ferah temposu.

Yurtdışında geçirdiğim sömestrin üç yıl sonrasında, Roma düşüncelerimde saplanıp kalmış. İtalya'nın başkentinin cazibesine kapılıp, 2004'te bıraktığım hayata yeniden dönmek için herşeyi bırakıp oraya kaçma düşüncesinin beni sarmadığı bir gün bile olmuyor. Bugüne dek sürdürmüş olduğum değerli dostluklar sayesinde, dönecek olursam benim için bir – iki kanepenin hazır olacağını biliyorum.

Aynı şekilde, ben de Roma'lı arkadaşlarımı Birleşik Devletler'de ağırlamayı umuyorum. ■

Bu söyleşide yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Hayat Değiştiren bir Deneyim

Fariz İsmailzade

En basit görevler sayesinde önemli hayat tecrübeleri edinilebilir. Bu, değişim programı kapsamında öğrenci olarak Amerika Birleşik Devletleri'ne gitmiş olan Azerbaycanlı Fariz İsmailzade'nin yorumu. Fariz hem lise hem de üniversite yıllarında değişim programı öğrencisi olarak Amerika'da bulundu. Azerbaycan'a dönerek Bakü, Western Üniversitesi'nden mezun oldu ve demokrasi aktivisti olarak çalışmaya başladı. Şu anda kendisi Azerbaycan Dışişleri Bakanlığının diplomatik akademisinde eğitim programları müdürü olarak çalışıyor. Aynı zamanda kendisi gibi Amerika'da eğitim almış olan Azerilerden oluşan Azerbaycan Mezunlar Derneğini yönetiyor.

1995 yılında Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığının sponsorluğunu yaptığı Geleceğin Liderleri Değişim Programına kabul edildiğimde 16 yaşındaydım. O dönemde Amerikalılar ve Amerika'da yaşam hakkında çok önyargılı olduğumu anımsıyorum. Ülkemin güneyinde, kırsal bir bölge olan Lankaran kasabasında yetişmiş olmam ve ülkemizin dünyaya açılmaya başlamasının üzerinden sadece dört yılın geçmiş olması nedeniyle, dünya görüşüm sınırlıydı.

Hem annem-babam, hem de ben, Amerikalı evsahibi ailem ile kalmam konusunda endişeliydik. Kaygılarımıza rağmen bu fırsat beni heyecanlandırıyordu.

Yolculuğum başlamak üzereyken havalimanında o gün, kendim için yeni bir dünyanın açılmak üzere olduğunu düşündüm. Yeni Amerikan tarzı bir t-şört ve kot pantolon, ayaklarıma da spor ayakkabılarımı giymiştim. Amerikalı yaşlılarıma benzeme çabalarım başlamıştı bile. Aynı değişim programına katılacak olan kırk beş Azeri genci de benimle aynı uçaktaydı. Gideceğimiz eyaletlerden bahsederken, birbirimizi evsahibi ailelerimizin özelliklerini anlatarak etkilemeye çalıştık. Aramızda bir arkadaş evsahibi babasının bankacı olduğunu söyledi. Herkes, "vay" diye tepki gösterdi. Bir diğeri ise ailesinin Hawaii'de yaşadığını söyledi. Vay. Benim evsahibi ailem Oregon eyaletinin kırsal bir bölgesinde yaşamaktaydı, ve eyaletin nasıl bir yer olduğunu bilmediğim için fazla hava atacak bir durumum yoktu.

Oregon'a geldiğimde evsahibi ailem beni ellerinde Azeri dilinde yazılmış bir pankart ile karşıladı. Evsahibi babama pankartı nereden bulduğunu sorduğumda ise, "İnternet" diye yanıtladı. Bu benim İnternetin gücü ile ilk karşılaşmam oldu. Tabii henüz yaşamımın o andan sonrasının bu muhteşem icada bu kadar bağlı olabileceğini bilmiyordum.

Fotoğraf: Fariz İsmailzade

Fariz İsmailzade, Londra'da 2007 yılında John Smith Memorial Trust Fellowship in Democracy and Governance programına katılımı sırasında bir grup öğrenci ile konuşurken

Eve giderken yolun üzerindeki McDonalds'da durup birer milkshake almaya karar verdik. Evsahibi erkek kardeşlerim derhal daha büyüğünü almak için aralarında tartışmaya başladılar. Benim açımdan, önyargılarımdan kurtulma sürecinin başlangıcıydı bu. Amerikalıların da aynı Azeriler gibi olduklarını fark ettim – günlük arzuları, sorunları, huyları ve davranış biçimleri olan normal insanlar.

Bu yeni ve yabancı yerdeki ilk tam günümde bulaşık yıkamayı öğrendim. Evsahibi annem, tıpkı evsahibi kardeşlerimden de istediği gibi, haftanın iki günü ev işlerinden sorumlu olmamı istedi. Azerbaycan'da sadece bayanlar bulaşık yıkar ve benim için bu görev utandırıcıydı. Bunu hiç yapmamıştım. Ama evsahibi annem "üç oğlunun" arasında ayırım yapmayacağına çok net bir biçimde ifade etti. O listeye beni de dahil ettiği için çok gurur duydum ve görevimde başarılı olmayı istedim. Daha sonraları da evsahibi annem ile birlikte mutfakta çalışıp salata hazırlığını yaparken çoğu zaman ülkem hakkında konuşurduk.

Ertesi hafta çamaşır makinesinde çamaşır yıkamayı ve kurutma makinesinde onları kurutmayı öğrendim. Sonra büyük süpermarkette alışveriş yapmayı, mektup yazıp postaneye götürmeyi, aylık bütçemi düzenlemeyi, programımı organize etmeyi, derslere yazılmayı öğrendim. Bu liste uzadıkça uzar. Sonuç olarak kendime güvendim, bağımsız oldum, olgun ve düzenli bir insan oldum. Azerbaycan gibi geleneksel toplumlarda çocuklar bu yetenekleri çok nadiren öğreniyorlar ve orta yaşlara kadar anne ve babalarına bağlı kalıyorlar bu anlamda.

Kendime olan güvenim ve bu yeteneklerim bana bugünlerimde de yardımcı olmaya devam ediyor. Döndüğümünden beri ailemden bir kuruş para almadım ve kendi imkânlarımla üniversite ve lisansüstü eğitimimi tamamladım.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeyken sivil aktivist olmayı da öğrendim. Azerbaycan'da, herşeyin devlete bağlı olduğu bir yerde vatandaşların ve gençlerin kendi toplumlarında değişim yaratabilmeleri için çok nadiren fırsat bulunuyor. Oregon'da öğrencilerin nasıl proje planladıklarını, para topladıklarını, spor faaliyetleri düzenlediklerini, topluma yardım ettiklerini, sınıf gezileri düzenlediklerini ve yeni fikirler üretmek için beyin fırtınası yaptıklarını gördüm. Sınıf gezisi için para toplama ekibinin bir parçası oldum ve ekibin diğer üyeleri beni hemen aralarına kabul ederek amacımızı gerçekleştirmemizin yollarını gösterdiler. Genç bir Azeri için büyük bir sorumluluk duygusuydu, ama aynı zamanda da eğlenceliydi. Araba yıkamak, maçlarda ufak tefek yiyecekler satmak, lise bültenini tasarlamak, fotoğraf çekmek, söyleşi yapmak, geziyi planlamak...bu görevler beni şekillendirdi ve yaratıcılık, sorumluluk ve ekip çalışması yeteneklerini edinmemi sağladı.

Döndüğümünden beri sivil aktivistlik hayatımın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Üniversite bülteninin editörlüğünü yapmak, tartışma kulüplerinin organizasyonlarını üstlenmek, demokrasi sözcüsü olarak çalışmak, serbest yazarlık yapmak, veya Azerbaycan'daki en büyük ve en başarılı mezunlar derneğini (www.aaa.org.az) kurmuş olmak, bu gerçeği yansıtıyor.

Amerika'ya ikinci değişim programı kapsamında gidişim, A.B.D. siyasi sistemi ve siyasete katılım yolları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmamı sağladı. Connecticut eyaletindeki Wesleyen Üniversitesi'nde öğrenciydim. Okulun Washington ve New York'a yakınlığı yerel ve uluslararası siyasete ilgi duymama neden oldu. Ülkemdeki boru hattı projesine destek için Başkan Clinton ve Dışişleri Bakanı Madeleine Albright'a yazdığım ilk mektubu hatırlıyorum. Washington'da Temsilciler Meclisi'nin Connecticut üyelerinden birine Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki barış sürecini desteklemesini istemek için bir mektup yazdım. Temsilciler Meclisi üyesi Sam Gejdenson'un cevap yazmasının da beni ne kadar çok heyecanlandırıldığını anımsıyorum.

Sınıf gezisi için para toplama ekibinin bir parçası oldum ve öğrenciler beni karşılayıp, amacımızı gerçekleştirmemizin yollarını gösterdiler bana. Genç bir Azeri için büyük bir sorumluluk duygusuydu, ama aynı zamanda da eğlenceliydi.

Üniversite değişim programı yılının sonunda siyasi hareketliliğin, tartışmaların, lobicilerin ve siyasetçilerin yuvası olan Washington D.C.'de staj yapmaya karar verdim. Stratejik ve Uluslararası Araştırmalar Merkezinde yaptığım staj, bana Amerika'daki siyasi kuruluşların karşısında daha akıllı ve pratik bir biçimde bir davayı savunmanın yollarını öğretti.

O yılda edindiğim tecrübeler bana şu anda bile yardımcı oluyor. 2007 yılının başlarında Azerbaycan Dışişleri Bakanlığında yeni diplomatların eğitim programlarının başına geçme teklifi geldi. Bu teklif, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Büyükelçiliğimizle staj dönemimde kurmuş olduğum ilişki sonucunda bana yapıldı.

Bugün sivil toplum çalışmalarım ve eğitim projelerim sayesinde modern, bağımsız Azerbaycan'ı şekillendirmek ve geliştirmek için çalışıyorum. Amerika'daki değişim programları yıllarında aldığım dersler halen benimledir – hayatta daima sorunlar vardır ve bu sorunlara daima çözümler vardır. Fırsatlar sınırsızdır ve insan daima yeni fırsatları ve hedefleri kovalamalıdır. Hayat boş yere harcanmayacak kadar kısadır. ■

Bu makalede yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

FLEX ve YES

Sovyetler Birliğinin birçok bağımsız ulusa dağılmasının ardından, A.B.D. hükümeti o ülkelerden bir kaç lise öğrencisinin eğitim almak için Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmesinin iyi bir fikir olacağını düşündü. Böylece FLEX (Future Leaders Exchange/Geleceğin Liderleri Değişim Programı) doğdu. Bu program 1990lı yılların başlarından bu yana 15.000den fazla öğrenciye evsahipliği yapmıştır.

Programın ana fikri bir kaç parlak ve zeki genç insana AB.D.'de eğitim fırsatı verip, onların hayata, topluma ve kendi geleceklerine dair bakış açılarını tazelemek. Aynı zamanda FLEX değişik ülkelerden gelen gençlere sıradan Amerikan vatandaşlarının sivil faaliyetlere nasıl katıldıklarını, sosyal sorunlara nasıl çözüm ürettiklerini, ve kendi toplum yaşantılarını iyileştirmenin yollarını göstermeye çalışıyor.

Öğrenciler Amerika'dan ayrılıp ülkelerine döndükleri zaman yaşamış oldukları deneyimin onlara kendi şehirlerinde bir şeylerin iyileşmesi uğruna adım atmaları için gereken ilhamın sağlanmış olduğu umuluyor.

FLEX programına katılan ülkeler arasında Ermenistan, Azerbaycan, Beyaz Rusya, Gürcistan, Kazakistan, Kırgızistan, Moldova, Rusya, Tacikistan, Türkmenistan ve Ukrayna bulunuyor.

FLEX başvuru süreci ile ilgili ayrıntılı bilgilere <http://exchanges.state.gov/education/citizens/students/eurasia/flex/gallery.htm> adresinden erişilebilir.

Gençlik Değişim ve Araştırma Programı (YES/Youth Exchange and Study) ise FLEX'e benzer ve Amerikalılar ile çoğunluğu Müslüman nüfusu olan ülkelerden gelen insanlar arasında karşılıklı bir anlayış inşa etme vizyonu ile Ekim 2002'de oluşturulmuş bir programdır. Lise öğrencileri bir yıl kadar bir süreyi Amerika Birleşik Devletlerinde geçiriyorlar; evsahibi aileler ile yaşıyorlar, okula gidiyorlar, Amerikan toplumu ve değerleri hakkında bilgi ediniyorlar, liderlik nitelikleri kazanıyorlar, ve kendi ülke ve kültürleri hakkında Amerikalıların eğitilmelerine yardımcı oluyorlar. Ülkelerine döndükleri zaman öğrenciler liderlik yeteneklerini uluslarındaki hizmet projelerinde uyguluyorlar.

2009–2010 eğitim yılında 1.000 öğrenci hedefleyen program her yıl istikrarlı bir biçimde büyürken, şu anda YES programına katılan öğrenciler Batı Afrika'dan Güneydoğu Asya'ya uzanan bir yelpazeden 30'u aşkın ülkeden geliyor.

YES programı ile ilgili ayrıntılı bilgilere <http://exchanges.state.gov/education/citizens/students/programs/yes.htm> adresinden erişilebilir.

Fark Yaratmak

Alexandra M. Abboud

Üç genç insan yetişkinlik çağına, gelişmekte olan ülkelerin şartlarını iyileştirmek amacı ile giriyor.

Fotoğraf: Margaret W. Nea / Bread for the World

Burkina Faso'da bir anne Dünya İçin Ekmek programının desteği ile çocuğunu besliyor.

Idealist.org İnternet sitesinde 180 küsür ülkeden 57.000den fazla sivil toplum kuruluşu kayıtlıdır. Site, sosyal, filantropik ve insani faaliyetler alanlarında çalışmakta olan sivil toplum kuruluşları ile bu kuruluşlarda kariyer yapmayı veya gönüllü olarak çalışmayı isteyenler için bir buluşma noktası sunuyor. İnternet sitesine göre, Idealist.org, “insanları, fikirleri ve kaynakları mümkün olan her anlamda birleştirerek toplumlarını ve dünyayı değiştirmek” isteyen üniversite öğrencilerinin, mezunların ve diğer insanların ilgisini çeken, Amerika’da ve yurtdışında bulunan sivil toplum kuruluşlarına ışık tutuyor. Bu alanda işe giren insanlar tarafından kurulan bağlantılar, çoğu zaman dünyanın her yerinde müşterek bir amaca yönelik çalışan heyecanlı ve idealist insanların arasında bir kültürel değişim ile sonuçlanıyor.

Dışişleri Bakanlığı’nda yazar ve editör olarak çalışan Alexandra M. Abboud, Amerika Birleşik Devletlerinde önem verdikleri davalar uğruna çalışmakta olan üç genç ile söyleşi yaptı. Aşağıda onların öyküleri var.

Diana Smith: Temel İnsan Onuru

Diana, merkezi Amerika’da olan Bread for the World (Dünya İçin Ekmek) isimli sivil toplum kuruluşunda politika değişiklikleri ile Amerika ve yurtdışında açlığın ve sefaletin kökündeki nedenlerini ele alan çalışmalar yapan bir uluslararası politika stajyeri. Antropoloji okuduğu ve İllinois eyaletinde bulunan Wheaton College’den 2006 yılında mezun oldu. Diana 23 yaşında.

Dünya Sağlık Örgütünde Sudan, Çad ve Bangladeş’te yıllarca çalışmış olan erkek kardeşimden aldığım ilham sayesinde uluslararası kalkınma daima ilgi konusu olmuştur benim için. Daha doğrusu, benim ilgi duyduğum konu açlığa son vermektir.

15 yaşımıdayken yetersiz beslenme konusunda bir araştırma yazdım. Bununla birlikte açlığın insanları sosyal ve psikolojik anlamda nasıl etkileyebileceği hakkındaki düşüncelerimi içeren şiirler yazdım. Wheaton College’de öğrenciyken, Gana’da Liberyalı mülteciler ile bir arada altı ay geçirdiğim bir programa katıldım. Her ay günlük yemek istihkakını dağıtma fırsatım oldu – iyotlu tuz, mısır-soya karışımı, yağ, kurutulmuş bezelye ve mısır. Üniversite’den mezun olduktan sonra program müdürü Bread for the World (Dünya İçin Ekmek) kuruluşundaki stajyerlik pozisyonuna başvurmamı ve Gana, Bangladeş, Mısır ve diğer ülkelerde tanışmış olduğum insanlar adına politika değişiklikleri savunuculuğunun nasıl yapıldığını öğrenmemi önerdi.

Öncelikli ilgi alanım insanlardır, onların temel insan onurları ve güzellikleri. Hayatı nasıl geliştirdikleri ve yaşadıkları, hangi zorluklarla karşılaştıkları ve bunlarla nasıl başa çıktıkları ilgilendiriyor beni. Dünya İçin Ekmek kuruluşuna bir öğrenci olarak geldim. A.B.D. hükümetinin yabancı ülkelere yardım kararlarını nasıl aldığını öğrenmek istedim. Çalıştığım yerlerde birçok kalkınma projesi gördüm, ama bunların nakdi kaynaklarının nereden geldiğini hiç anlamamıştım. Dünya İçin Ekmek kuruluşunda yaptığım staj, A.B.D. açısından siyasi ve bütçe dinamiklerini daha iyi anlamamı sağlıyor.

Dünyada fark yaratmak için yapabilecekleri şeyler hakkında Amerikalılarda bilinç yaratmaktan mutluluk duyuyorum. Bangladeş'te bir yaz boyunca seks işçileri ile birlikte çalıştım. Ayrılırken, benimle aynı işi yapan Bangladeşli bir meslektaşım bana "Evine döndüğünde söylemelisin onlara! Neler gördüğünü ve nasıl yaşadığımızı anlatmalısın. Doğruları söylersen, onlar seni dinlerler" dedi. Bu da Dünya İçin Ekmek kuruluşunda çok sıkça karşılaştığım bir şey. Birçok Amerikalı çok cömert, ancak benim gördüğüm gibi dünya gerçeklerini bilmiyorlar.

Dünyada her beş saniyede bir, bir çocuğun açlıktan öldüğünü ve buna son vermek için bir şeyler yapabileceklerini fark ettikleri anda, çok heyecanlı bir biçimde davaya sahip çıkıyorlar.

Diana'nın çalışmaları ile ilgili daha fazla bilgi için <http://www.bread.org> adresini ziyaret edebilirsiniz.

Alejandro Martinez: İmkânlar Dünyasına bir Kapı Aralamak

Alejandro, New Hampshire eyaletindeki Dartmouth Üniversitesinde öğrenci. Dartmouth Üniversitesi'ne bağlı, yabancı öğrencilere İngilizce dil bilgileri öğreten Rassias Vakfı ile çalışıyor. Alejandro, Latin Amerika'da eğitim sayesinde yoksulluğu azaltmaya yönelik çalışmalar yapan Amerika'nın Worldfund kuruluşu ile birlikte, Dartmouth'taki derslerine ara verip, anavatanı olan Meksika'ya dönerek orada İngilizce öğretmenliği yaptı. Kendisi 22 yaşında.

Dartmouth Üniversitesi'nin İspanyolca bölümünde bir yıl çalıştıktan sonra, Rassias Vakfı'nda İspanyolca öğretmeni olarak çalışmaya başladım. Rassias Vakfı sayesinde Worldfund'ın Latin Amerika'da eğitim ile ilgili yaptığı çalışmaları öğrendim. Worldfund programları kapsamında Mexico City'de ESL (İkinci Dil Olarak İngilizce) öğretmenliği yaptım. Şu anda Dartmouth'ta diğer öğrencilerle birlikte, yerleşkemizde Latin Amerika'daki eğitim şartlarına katkıda bulunma konusunda bilinç geliştirmeye çalışıyoruz.

Meksika ve Latin Amerika'da birçok insandan farklı olarak, benim çok iyi bir eğitim alma imkânım oldu ve bunun değerinin bizzat kanıtıyım. Eğitim bana dünya kadar imkân yarattı. Latin Amerika'daki sorunları giderebilmek için, oradaki eğitim konusunu ele almamız gerekir. Eğitim sayesinde gerçek anlamda ülkelerinin kaderini değiştirebilecek, daha hazırlıklı liderler ile birlikte, daha güçlü ve aktif toplumlarımız olacaktır.

Latin Amerika'da güçlü İngilizce dil öğretmenlerinin olması önemlidir. Örneğin, Meksika'da birçok üniversite öğrencisi, eğitimlerini sürdürürken çalışmak zorunda kalıyorlar. İngilizce öğrenmek, onlara lise eğitiminden hemen sonra daha fazla iş seçeneği sunmakla birlikte, gelecekteki profesyonel hayatlarında da yardımcı oluyor.

Meksika'da İngilizce ve Amerika'da İspanyolca öğretmenliğim sayesinde, eğitim konularını aydınlatma ve insanlara bunların önemini anlatma fırsatını buldum. Üniversitemde bu konuda bilinci artırmak benim için diğer insanlarla kültürümü ve geçmişimi paylaşma yolu oldu. İnsanlar bu konulardaki anlayışlarını geliştirdikçe, yardım etme ve bu konuları ele alma olasılıkları artıyor.

Mexico City'de İngilizce öğretmenliği yaparken, birinci sınıftan, ilkokul son sınıfa kadar okuyan öğrenciler ile tanıştım. Benim için en etkileyici ve ilham kaynağı olan şey, öğrencilerin kişisel öykülerini ve eğitim alabilmek için katlandıkları zorlukları dinlemek oldu. Bu öğrenciler ile görüşmek kendi hayatıma ve elimdeki fırsatlara bakış açımı şekillendirmeme yardımcı oldu. Bu öğrenciler benim için birer ilham kaynağı olmakla birlikte, başkalarına yardım etmekte daha aktif bir rol üstlenme isteğini hissetmememe neden olmuşlardır

Alejandro'nun çalışmaları ile daha fazla bilgi için <http://www.worldfund.org> ve <http://www.dartmouth.edu/~rassias/> adreslerini ziyaret edebilirsiniz.

Fotoğraf:Worldfund tarafından sağlanmıştır

Mexico City'nin dışında olan Mano Amigo Zomeyucan Okulunda bir sınıf müzakeresi. Bir Worldfund ortak kuruluşu olan bu okul, Worldfund'dan parasal bağışlar almaktadır.

Fotoğraf: AP Images/Sayyid Azim

Etiyopyalı çiftçiler fabrika işlemine gönderilmek üzere kahve çekirdeklerini seçiyorlar. Oxfam dünya ticaret anlaşmalarından faydalanarak ürünlerine daha iyi fiyat almaya çalışan çiftçileri desteklemektedir. Bu çabaları, Haziran 2007'de uluslararası kahve markası olan Starbucks'ın bir kaç çeşit Etiyopya kahvesi için ticari anlaşmaya varması ile belli bir düzeyde sonuç verdi.

Sophia Lafontant: Hepimiz Birbirimize Bağlıyız

Sophia, yoksulluğu hafifletme, insani yardım, kampanya düzenleme ve dava sözcülüğü konularına odaklanan ve merkezi Boston, Massachusetts'te bulunan Oxfam America kuruluşunun ulusal kampus koordinatörüdür. Sophia, Texas'ın St. Edward's Üniversitesinden Sosyal Yardım dalında diplomasını almış, 25 yaşındadır.

Oxfam America kuruluşunda, Amerika'daki üniversite öğrencilerini uluslararası adil ticari rekabet kuralları konusunda bilgilendirmek ve harekete geçirmek için çalışıyorum. Ticaret, yoksulluğu azaltmak, çevre ve işçilik hakları gibi birçok önemli konuyu içinde barındıran, geniş bir yelpazedir.

Oxfam America'da çalışmaya başlamadan önce üniversite öğrencisi olarak yine Oxfam tarafından yürütülen, üniversite öğrencilerine kampanya yürütmek, sözcülük yapmak ve öğrenci katılımı hakkında eğitim aldıkları, bir hafta süren CHANGE girişimi isimli bir sosyal adalet eğitim programına katıldım. O eğitim uluslararası kalkınma ve ticaret çalışmaları ile ilgili ilk tecrübemi tattırdı bana. Oradayken öğrenciler ve genç yetişkinlerin çok güçlü bir sese sahip olduklarını fark ettim. Sesimi zi olumlu ve anlamlı sosyal değişikliklerin gerçekleşmesi için kullanmalıyız. Bunu başarmak için de çoğu zaman karar verme sürecinden dışlanan, sosyal anlamda dezavantajlı olan toplumlar ile birlikte çalışmalıyız.

Oxfam'in dünya çapında büroları bulunmaktadır ve farklı zaman dilimlerinde, farklı kültürel bağlamlarda bulunmamıza rağmen, tek bir sesi duyurabilmek için birlikte çalışıyoruz. Oxfam'da uluslararası seslerin önemli olduğuna ve bunların vurgulanmaları gerektiğine inanıyoruz. Örneğin, son bir kaç yılda Batı Afrika ve Orta Amerika'dan çiftçileri ve Tayland'dan HIV/AIDS aktivistlerini Amerika Birleşik Devletleri'ndeki meslektaşları ile buluşmaları için getirttik. Kanun koyucuların Amerikan politikalarının uluslararası toplumları nasıl etkilediğini daha iyi bir şekilde anlamalarını

sağlamak için, Amerika Birleşik Devletleri Temsilciler Meclisi üyeleri ile toplantılar düzenledik. Bu aktivistler çeşitli konulardaki tartışmalara önemli ve özgün bir ses getiriyorlar.

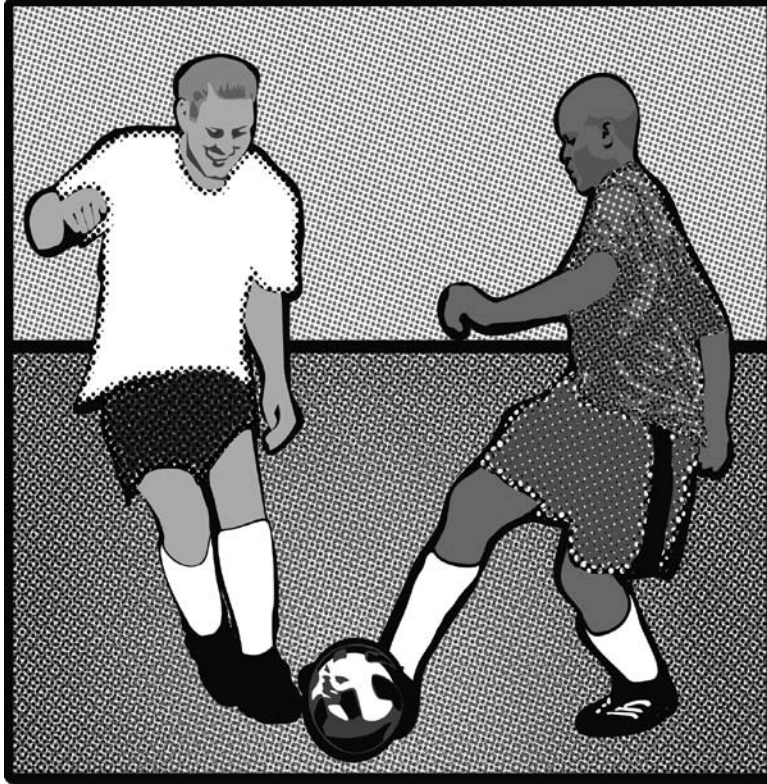
2002 yılından bu yana Oxfam daha adil ticari kuralların gelişmesi için "Büyük Ses" isimli uluslararası bir dilekçe dağıtmaktadır. 2005 yılında Hong Kong'da düzenlenen Dünya Ticaret Örgütü bakanlar toplantısının gerçekleştirildiği döneme kadar, kalkınmakta olan ve gelişmiş ülkelerden 20 milyonu aşkın imza toplamıştık. Bu küresel baskı sayesinde kalkınmakta olan çeşitli ülkelerdeki sivil toplumun rolü güçlendi. Sadece Etiyopya'da sivil toplum ortaklarımız 3 milyon imza topladı.

Bir Amerikalı olarak, uluslararası konular ve Amerikan dış politikası hakkında kendimi eğitime fırsatını veren bilgiye erişebildiğim için şanslıyım. Güncel olaylar hakkında dengeli haberlere ulaşmak herkes için, ama özellikle gençler için, çok önemlidir. Teknoloji sayesinde bilgileri zaman dilimlerine rağmen, okyanuslar ötesinde bile paylaşabiliyoruz. Kendimi bir dünya vatandaşı sayıyorum ve Dakar'dan, Delhi'ye ve Denver'e kadar, birbirimize bağlı olduğumuza inancım tamdır. ■

Editör notu: Bu söyleşinin yapılmasını takip eden sürede, Sophia Oxfam America kuruluşunda Kıdemli Organizatör ve Eğitim Uzmanı pozisyonuna terfi etmiştir.

Bu makalede yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Paslaşmalar

Futbol eğitimi kariyerimi geliştirdi ve bunun sayesinde çok çalışıp ülkemizi 2010 Dünya Kupasında temsil edebileceğim. – Henry, Uganda

13 ülkeden gelen 30 ortaokullu ve liseli genç Haziran 2006'da Amerika Birleşik Devletleri'nde futbol eğitimi aldı ve maçlara katıldı. Bu programın ardından grup Almanya'da Dünya Kupasını izledi. İki haftalık gezi Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığı Eğitim ve Kültürel İşler Dairesi, Amerikan Futbol Ligi (MLS), ve uluslararası değişim programları düzenleyen, kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olan World Learning sponsorluğunda düzenlendi. Afganistan, Bahreyn, Bolivya, Çin, Endonezya, Lübnan, Malezya, Fas, Nijerya, Pakistan, Güney Afrika, Uganda ve Özbekistanlı oyuncular bu değişim programına katıldı.

Program bitiminden bir yıl sonra, genç oyuncuların bir kaçı, *eJournal USA*'ye gezilerinin halen hayatlarını nasıl etkilemeye devam ettiğini anlattılar.

Spor değişim programları hakkında daha fazla bilgi için <http://www.exchanges.state.gov/intathletics/diplomacy.htm> adresini ziyaret edebilirsiniz.

Değişik ülkelerden gelen çeşitli insanlar ile tanışmak ve onlarla birarada kalmak bana çok şey öğretti. Sanırım edindiğim bilgiler beni uluslararası yaptı.

– Philip, Nijerya

Fotoğraf: Barry Fitzgerald

Genç futbol heyeti için Washington gezilerinin bir diğer keyifli yönü ise şehrin profesyonel futbol kulübü olan D.C. United'ı ziyaret etmek ve oyuncularından Freddy Adu (sağda, kırmızı giysili) ile tanışmak oldu.

Birçok arkadaş ile tanıştım. En iyi arkadaşım Lübnanlı Tarık'tı. Aynı odayı paylaştım onunla...Kardeşim gibiydi. O Müslüman, ben Hristiyanım...Bana her gün dua etmeden uyumamamı söylledi... Onu çok sevdim.

– Henry, Uganda

Fotoğraf: Paul Morse/Beyaz Saray Fotoğrafı

Beyaz Saray'da bir görüşme esnasında Faslı İmane, Başkan George W. Bush ile bir tebessüm paylaştı. İmane ve meslektaşları Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice ve grup için: "Bu genç insanlar dünyamızın gelecekteki liderleridir ve onlara Amerika'yı tanıtmamız ve birbirleri ile tanıştırmamızın bir parçası olmak bir ayrıcalıktır" diyen Dışişleri Bakanlığı Topluluklar Arası Diplomasi Müsteşarı Karen Hughes ile de görüştüler. Hughes grup ile birlikte önce New York'a, sonra da Almanya'ya seyahat etti.

Fotoğraf: Diane Bondareff

New York'a yaptıkları iki günlük ziyaret esnasında Nijeryalı İbrahim (solda) ve Pakistanlı Şeraz, Amerika Futbol Ligi'nin düzenlediği, New York Red Bulls profesyonel futbol takımı oyuncularının yönettiği bir eğitim kliniğine katıldılar ve hareketlerini denediler. Bu genç futbol taraftarları aynı zamanda Red Bulls ve Los Angeles Galaxy takımları arasında oynanan maçı izlediler.

Fotoğraf: Rafael Herlich

New York'tan sonra grup bu fotoğrafın çekildiği Frankfurt, Römerberg Almanya'ya devam etti. Genç futbol heyeti Nüremberg'de Amerika Birleşik Devletleri ile Gana ekipleri arasındaki Dünya Kupası maçını izleme fırsatı da buldu.

Geziden çok şey öğrendim ve bana göre en önemlisi "sportmenlik ruhu" anlayışıdır. En iyi oyuncu olabilmek ve maçı kazanmak için, kendi oyununa odaklanmalı ve umutla, olumlu düşüncelerle ve zihinsel dirençle oynamalısın. Amerika'daki eğitimden geliştirdiğim yetenek buydu.

– Basir, Pakistan

Fotoğraf: Rafael Herlich

Çokuluslu ekip Almanya'dayken, Almanya gençlik liglerinden bir kaç ekip ile dostluk maçları oynama fırsatı buldu.

Farklı ülkelerden birçok insanla birarada olmak... özgüvenimi geliştirmeme yardımcı oldu. Onlarla yaşamayı, dost olmayı, antreman yapmayı ve paylaşmayı becerdim.

– Memory, Uganda

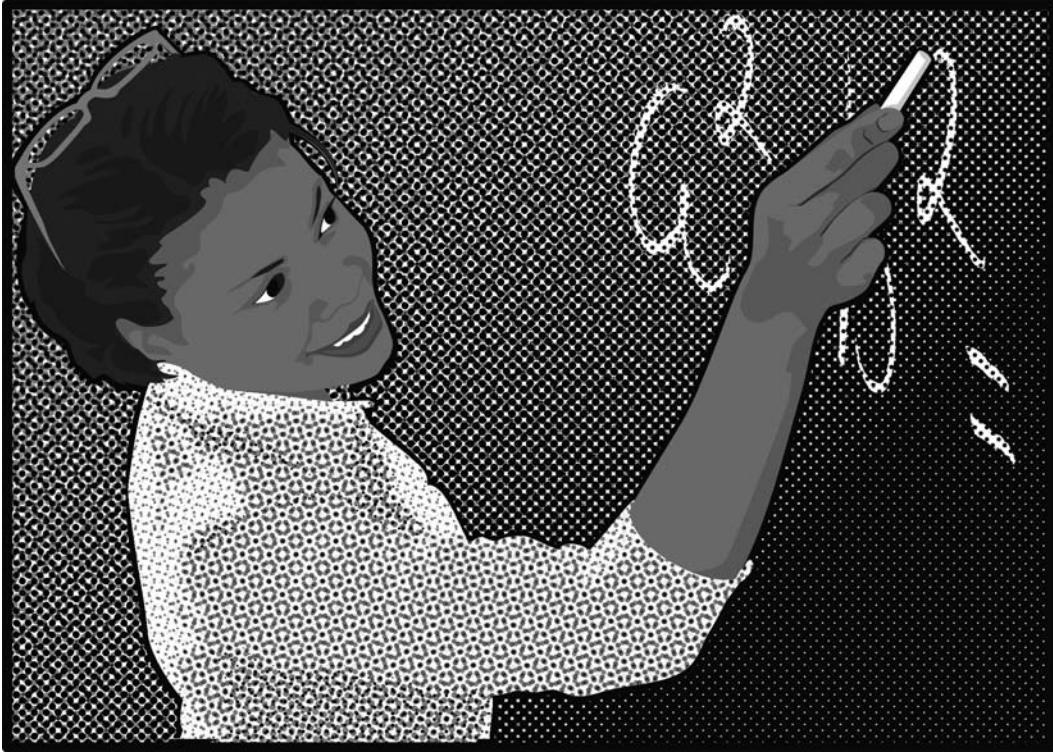

Fotoğraf: World Learning'in Delphi International Programı

13 ülkeden gelen gençler, tanıştıklarında birbirlerine yabancı olmalarına rağmen, iki haftalık gezileri esnasında aralarında güçlü bağlar oluşturdular. Fotoğraftakiler, soldan sağa, Muhamad (Malezya), Thulani (Güney Afrika) Syamsir (Endonezya) ve İbrahim (Nijerya).

Çeşitlilikte Yaşamak ve Öğrenmek

“Middle East Coexistence House” (Ortadoğu Birarada Yaşama Evi)
Üyeleri ile bir Web Söyleşisi

Rutgers Üniversitesi kampusunda bir sosyal deney yaşayan üniversiteli kadınlar deneyimlerini ve bu deneyimlerinden öğrenmiş olduklarını anlatıyorlar.

2006–2007 eğitim yılında farklı dini inançları olan 11 bayan öğrenci Rutgers Üniversitesi kampusunda bulunan Ortadoğu Birarada Yaşama Evi yurdunda yan yana yaşayıp eğitim aldılar. Bazıları Amerika’da doğmuş, bazıları birinci nesil Amerikan vatandaşı, diğerleri ise Ortadoğu ve farklı yerlerden gelen öğrenciler, birbirlerini tanımak, farklı kültürleri ve Ortadoğu için önemli olan konuları öğrenmek ve farklı inançlar taşıyan insanlar arasında ilişkileri iyileştirmek umuduyla yurttan kalmayı kabul ettiler.

Öğrenci Danielle Josephs tarafından kurulan Ortadoğu Birarada Yaşama Evi, Rutgers’taki Yahudi, İsraili, Arap, Müslüman ve Hıristiyan kadınlar arasındaki uçurumu daraltmak ve uluslararası çatışmaların sona erdirilmesi ile birlikte müzakerelerde kadınların katılımını teşvik etmek amacı ile kuruldu.

Danielle, Rutgers Üniversitesi’ne bağlı, bayanlara özel Douglass College’den Ortadoğu Bilimleri diploması ile mezun olmuştur. Amerikalı bir anne ve İsraili bir babanın kızı olan Danielle, Ortadoğu mü-

zakerecisi veya politika oluşturucusu olarak çalışmak istiyor. Danielle, Ortadoğu Birarada Yaşama Evi sakinlerinden üç kişi ile birlikte Nisan 2007'de usinfo.state.gov'in düzenlediği bir Web söyleşisine katıldı. Öğrenciler (Aşağıda okuyacağınız söyleşi boyunca öğrenciler "MECH" olarak tanımlanacaktır) Web söyleşisine katılanların sorularını bir saat boyunca cevaplandırdılar. Katılanların bazıları ekran isimleri kullanırken, bir grup Mısır'ın Kahire kentindeki Bilgi Belge Merkezinin (IRC) sağladığı tesislerden çevrimiçi katıldı.

Online Video

Global Village
NJN News

(Tüm Hakları Saklıdır)

<http://usinfo.state.gov/journals/itsv/0707/ijse/ijse0707.htm>

07:52:42

MECH Danielle: Ben Danielle Josephs. Günaydın! Bu söyleşiye katılan herkese teşekkürler.

MECH Dalia: Herkese Merhaba. Ben Dalia [Gheith]. Ben Douglass College'da birinci sınıf öğrencisiyim. Yabancı diller ve uluslararası ilişkiler ile ilgileniyorum. Filistinliyim ve Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmeden önceki onbir yıl boyunca Suudi Arabistan ve Ürdün'de yaşadım.

MECH Sara: Merhaba. Benim adım Sara Elnakip. Ortadoğu Birarada Yaşama Evi'nin Müslüman üyelerinden biriyim. Rutgers Üniversitesi'nde gıda bilimleri okuyorum, son sınıfta ve 22 yaşındayım. Şu anda Paterson, New Jersey'de yaşıyorum, ama Mısır'da doğdum ve Amerika'ya 3 yaşındayken geldim. Sorularınızı yanıtlamaktan mutluluk duyacağım.

MECH Samantha: Merhaba. Ben Samantha Shanni. Burada olmaktan dolayı mutluyum. Üniversite 2. sınıfta Psikoloji ve Ortadoğu Bilimleri okuyorum. İki dini inancı olan bir ailede büyüdüm. Annem Hristiyan, babam da Yahudi.

07:59:35

Warda: Merhaba. Ben Cezayir Oran Üniversitesinden Warda. Genç Amerikalıların dini ve etnik çeşitlilik uçurumunu daraltmak için çabaları nedir? Teşekkür ederim.

MECH Danielle: Merhaba Oran. Kültürel farklılıklar uçurumunu daraltmak ve çeşitliliğe kucak açmak anlamında Amerikan üniversite kampüslerinde birçok faaliyet var. Bizim evimiz ise bunun bir örneği. Hatta birarada yaşama evimiz, Amerika'daki üniversite kampüslerinde daha önce eşi benzeri olmayan bir yaşama ve öğrenme toplumu örneğidir. Bu model önümüzdeki yıl Michigan Üniversitesi'nin Ann Arbor kampüsü dahil olmak üzere, bir kaç Amerikan üniversite kampüsünde kopyalanacaktır.

08:03:51

Benama: Pardon, ama şunu söyleyeceğim, dini ve etnik farkların uçurumunu daralttığınızı söylerken, dinleriniz için iyi şeyler yapmıyorsunuz. Tüm katıksız dinler ulusların birarada yaşayabilmesini emreder, dolayısı ile sorun dinler değil, çünkü bir Müslüman olarak benim açımdan, biliyorum ki şehrinde (peygamber şehrinde) yaşadığı yıllarda peygamberimiz Muhammed'in (sav) komşusu bir Yahudi idi.

MECH Dalia: Merhaba, ben Dalia. Neden dinlerimiz için iyi şeyler yapmıyoruz? Bilakis, sanırım başka dinlere mensup olanlar ile birarada yaşadığımız zaman dinlerimiz için iyi şeyler yapıyoruz çünkü bu bize dini cemaatlerimizde, açık görüşlü ve farklı inançlara sahip olan insanlar ile birarada yaşamayı ve onları kabul etmeyi arzu eden insanların olduğunu gösteriyor. Neyse, benim kişisel inancım o ki, sorunlar dini doktrinlerin yorumlanması ile ortaya çıkıyor, dini doktrinlerin kendileri sorun değil. Seninle hemfikirim, ben

herhangi bir dinin sorun olduğunu düşünmüyorum.

08:08:07

April2: Hiç “işte bu!” dediğiniz anlar oldu mu? Yani başka bir kültürden gelen biri ve onun dünya görüşü hakkında gözlerinizi açan bir laf, diyalog veya bir hareket oldu mu? Ne oldu?

MECH Danielle: Merhaba April. Sanırım her gün “işte bu!” dediğimiz anlar oluyor. Biri ile yaşadığınız zaman onları tamamen farklı bir düzeyde tanıma imkânınız oluyor. Her gün bir öğrenme deneyimidir. Her karşılaşma bilgi tabanınızı genişletiyor. Örneğin projenin başlangıcında Müslüman kadınların başka kadınlar arasında başörtülerini çıkarabildiklerini bilmiyordum. İlk hafta ev arkadaşlarımdan biri başörtüsünü çıkarınca onu utandırmamak için neredeyse oradan koşarak uzaklaştım. Daha sonra bunun tamamen uygun olduğunu söyledi bana.

IRC Kahire: Dalia, Filistinli olduğun için ilk başlarda bir Yahudi öğrenci ile birarada yaşamaktan dolayı öfke duyuyor muydun?

MECH Dalia: Ben Dalia. Hayır, öfke duymadım. Hatta Ortadoğu Birarada Yaşama Evi'nde Yahudiler ile yaşayacağımı bekliyordum. Bunun olmasını arzu ediyordum, çünkü olmasaydı bu benim için gerçek anlamda “Ortadoğu Birarada yaşama” deneyimi olmazdı.

08:12:38

April2: Peki ya evde yaşamayan diğer arkadaşlarınız? Onlar eve gelip de...bir anlamda birarada yaşama deneyiminin kısmen katılımcıları oluyorlar mı?

MECH Dalia: Benim birçok arkadaşım bu projeden etkilendi. Bu proje bir insanın çatışmaları sona erdirmeye konusundaki tutumunu değiştirebilir. Aynı zamanda öğrencilere umut verebilir, çünkü yeni bir strateji deniyoruz ve pes etmiyoruz. Tanıdığım insanlarla bu proje hakkında konuşurken, Müslüman kültürü ve dindar veya Ortadoğulu olan biri ile yaşamının nasıl bir şey olduğu hakkında bilinç geliyor.

08:14:49

Kahire'den Ali Eid: Amerika'da Müslümanlar, gayri-Müslimler ile nasıl barış içinde yaşayabilirler?

MECH Dalia: Merhaba, ben Dalia. İnaniyorum ki Amerika'da biz Müslümanların gayri-Müslimler ile barış içinde yaşayabilmesi için, inancımızın bahsettiği ve teşvik ettiği hoşgörüyü çok iyi anlamamız gerekir. Sonuç olarak daha açık fikirli olur ve farklı inançlara sahip olan insanlar ile birarada yaşamayı kabul ederiz. Farklı inançlara sahip olan insanlar ile birarada yaşayan Müslümanların da tam bunu yaptıklarını düşünüyorum – farklı inançlara sahip olan insanları kabul etmek ve onların inancının da hoşgörüyü teşvik ettiğini kabul etmek.

Fotoğraf: The Star-Ledger Tüm Hakları Saklıdır

Ortadoğu Birarada Yaşama Evi üyelerinden bazıları: (soldan sağa) Danielle Josephs, Estee Atzbi, Leila Halwani ve Katherine O'Connor.

08:19:46

Kahire'den Maha: Sara, bana farklı kültür ve dinleri olan öğrenciler ile yan yana yaşama deneyimini anlatır mısın?

MECH Sara: Merhaba Maha. Bu evin hayatımda çok büyük etkisi oldu. Her şeyden önce farklı kültürler hakkında çok şey öğrenme fırsatım oldu. Gecenin saat 2'sinde odalarımıza girip din, siyaset ve hayatı konuşuyor olmamıza rastlamak çok sıradan bir olaydır. Çok ilginç çünkü hayatım boyunca Yahudi ve Hıristiyan insanları tanımama rağmen, onlara onların hayatları ile ilgili soru sormaya cesaret edemedim. Bu ev sadece Yahudi kültürünü değil, başka birçok kültür hakkında bir şeyler öğrenebilme fırsatını sağladı.

Fotoğraf: The Star-Ledger Tüm Hakları Saklıdır

Nadia Sheikh (solda) ve Danielle Josephs Ortadoğu Birarada Yaşama Evi'nde paylaşılan odalardan birinde sohbet ederken.

Benim Iraklı babaannem ve büyükbabam Arap ve Müslüman komşuları ile birarada yetişmişler. Rutgers'da Arapça öğreniyorum ve bence çok güzel bir dil. Aynı zamanda İbranice de konuştuğum için, Arapça öğrenmek benim için çok daha kolay oldu. Birçok Müslüman arkadaşım var ve bugünlerde onların Müslüman olarak karşılaştıkları zorlukları duymak beni üzüyor. Özellikle çoğu başörtüsü takan Müslüman ev arkadaşlarımla her gün ayrımcılıkla karşılaşmaları benim canımı çok sıkıyor. Bu proje sayesinde İslam ve Müslüman kadınları hakkındaki yanlış algılayışları açığa kavuşturma konusunda yardımcı olmaya kararlıyım.

08:44:30

JRABADOV: Müslüman, Yahudi ve Hıristiyan arasındaki dini farklılıklar uçurumunu daraltmakta başarılı oldunuz mu? Olduysanız bu çeşitli kültürler arasındaki farklılıkların arasındaki uçurumu gidermek için neler yaptınız?

MECH Dalia: Merhaba, ben Dalia. Ortadoğu Birarada Yaşama Evi içinde bu üç din arasındaki farklılıklar uçurumunu daraltmakta başarılı olduğumuza inanıyorum. Birbirimizle yaşamayı kabul ederek, inançlarımız ne olursa olsun, birbirimizi kabul etmeye karar verdik. Birbirimizin bakış açılarını ve mazilerimizi anlamaya çalışıyoruz. İkametimizin dışında da birarada yaşama mesajını yaymaya ve üniversitemizin içinde ve dışındaki insanlarla yaptıklarımızı paylaşmaya çalışıyoruz.

MECH Samantha: “Ev dersimizde” kültürel uçurumları daraltmak için yaptığımız önemli şeylerden biri de, farklı kültür ve ülkelerin tarihlerini öğrenmek. Ortadoğu'nun bugünkü duruma nasıl geldiğini, adetler, gelenekler ve kültürel davranışlar hakkında öğreniyoruz. Bazen kültürler ve felsefeler arasında beklenmedik benzerliklerle karşılaşıyoruz. Bu önemli bir yöntem çünkü bir çatışmayı çözebilmek için önce onu anlamanız gerekir.

08:53:54

IRC Kahire: Sarah, merhaba, peki ya Arap dünyasındaki Müslüman Amerikalı aydınların etkisi?

MECH Sara: Kişisel olarak Arap dünyasındaki Müslüman Amerikalıların gücüne inanıyorum. Amerika Birleşik Devletleri'nde alınan bilgi ve eğitim ile Ortadoğu'da çok etkili olabilirsiniz. Ben de mezun olduktan sonra Mısır'a dönüp orada yaşamayı planlıyor ve bir şekilde Ortadoğu'daki sağlık sistemini değiştirmeyi umuyorum.

09:00:22

IRC Kahire: Şu anda bir Müslüman A.B.D.de nasıl yaşar?

MECH Sara: Amerika'da bugün Müslümanlar gayet iyi yaşıyorlar. 11 Eylül 2001'den sonra gayri-Müslümler tarafından İslam'ı anlamaya yönelik çok büyük bir hareket başladı. Din hakkındaki konuşma ve tartışma çoğalınca da, insanlar İslam'da çok basit barışçıl kavramlar olduğunu görmeye başladılar. Böylece insanlarda korku azaldı ve İslam'a karşı daha hoşgörülü davranmaya başladılar. Ancak, bu herkes için geçerli değil; sanırım büyük ölçüde nerede yaşadığına bağlı. Birçok insan halen İslam'ı anlamıyor ve anlamak istemiyor.

Başörtüsü takan bir Müslüman kız olarak, ben de bununla ilgili acımasızca sarf edilen sözlerle karşılaşırım, ama insanların İslam hakkında bilgisiz kalmaları yerine, onlara iyi davranarak ve onların kafalarını meşgul eden konuları konuşarak bunu çözmeye çalışıyorum.

IRC Kahire: Samantha, sen bir Hıristiyan kız olarak farklı dinlere inanan insanlar ile nasıl başa çıkıyorsun? Ve Amerikan toplumunda [Koptik Hıristiyanlar] nasıl algılanıyor?

MECH Samantha: Ben başka dinler ile karşılaşmaya alıştım, çünkü ailemin yarısı aynı zamanda Yahudi. Amerikan toplumunda Hıristiyanlık'tan bahsederken, birçok insanın sadece evanjeliklerden veya hükümetteki aşırı tutucu Hıristiyanlardan bahsettiklerini fark ettim. Bu da insanların Müslümanları belli bir kalıba sokma eğilimlerine benziyor. Din hakkında bilgin arttıkça, bunun olma ihtimali o kadar azalıyor.

09:09:42

MECH Dalia: Hepinize sorularınız için teşekkür ederiz! Sorularınızı yanıtlamak keyifli bir deneyimdi. Umarım verdiğim cevaplar Ortadoğu Birarada Yaşama Evi'ndeki yaşamımı ve genelde Amerika'daki yaşam konularını sizler için aydınlatmıştır. Hepiniz hoşçakalın.

MECH Danielle: Herkese merhaba. Sizlerle sohbet etmek çok zevkliydi. Destek ve ilginiz bizim için çok değerli. Farklı dini inançları ve etnik kökenleri olan insanlar arasında diyalog fırsatları yaratmak amacı ile dünya çapında sarf ettiğiniz değerli çabalara lütfen devam edin. Birbirimiz için burada olmamız ve günümüzün küresel toplumunun aktif birer parçası olmamız hayati önem taşıyor. Hepinize çok teşekkürler.

MECH Sara: Umarım herkes bu Web söyleşisini verimli bulmuştur. Bu fırsat için teşekkürler! Mesajımızın diğer insanlara da bir fırsat olması için yayılmaya devam etmesini ümit ediyorum. Tekrar teşekkürler!

MECH Samantha: Vaktiniz için çok teşekkür ediyorum. Umarım bu söyleşi evimizi ve girişimimizi anlamanıza yardımcı olmuştur. ■

Bu Web söyleşisinde yer alan görüşler katılımcıların ve her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

INTERNATIONAL INFORMATION PROGRAMS
USINFO.STATE.GOV

U.S. DEPARTMENT of STATE

SEARCH

[Advanced Search/Arch](#)

[Topics](#)

[Regions](#)

[Resource Tools](#)

[» Products](#)

[Español](#) | [Français](#) | [Русский](#) | [عربي](#) | [中文](#) | [فارسی](#)

Webchat Station

Updated: 05 Apr 2007

ARCHIVE

[Previous Webchats](#)

[Upcoming Webchats](#)

WEBCHAT HELP

[Sign up for USINFO](#)

[Webchats](#)

[FAQs](#)

You Are In: [USINFO](#) > [Products](#) > [Webchats](#)

The Middle East Coexistence House: Women Bridging Religious and Ethnic Divides

Photo courtesy of Danielle Josephs

Danielle Josephs, Dalia Gheith, Sara Elnakib and Samantha Shanni

Date: Wednesday, 4 April 2007

Time: 8:00 a.m. EDT (1200 GMT)

[View Webchat Transcript](#)

Interfaith dialogue and the efforts of young Americans to bridge religious and ethnic differences is the subject of a USINFO webchat focusing on the experiences of students living in a special dormitory at Rutgers University in New Jersey. There, 11 female students of various beliefs — Jewish, Muslim,

RELATED ITEMS

Articles

[U.S. College's "Coexistence House" Promotes Religious Tolerance](#)

[Youth Interfaith Movement Thrives in United States](#)

[Middle East Coexistence House fosters Jewish-Muslim understanding](#)

[Middle East Teens See Their Future as "Coexistence or No Existence"](#)

eJournal USA
[Teens in the U.S.A.](#)

[See You in the U.S.A](#)

Bu makale (yukarıda ekran görüntüsü olan) usinfo.state.gov sitesinde bulunan bir Web söyleşisinden alınmıştır. Orijinal metne http://usinfo.state.gov/usinfo/USINFO/Products/Webchats/coexistence_04_apr_2007.html.

Geçmişin Yankıları Arasında 2020'ye Doğru Yol Almak

Üst düzey bilgisayar becerileri olan A.B.D.'li öğrenciler, Ruanda'daki gençlerin bilgisayar bilgilerini arttırmaya yönelik bir değişim programına katılıyorlar. Amerikalı ve Ruandalı gençler eğitim ve öğretim konularında uyumlu, ancak bunları bir araya getirmek, Afrika ülkeleri için daha iyi bir gelecek inşa etmeyi amaçlayan üniversite ve sivil toplum kuruluşlarının desteğini gerektiriyor.

Dijital bir dünyada yaşıyoruz... tabii, bilişim teknolojilerinden (İT) mahrum kalmış az gelişmiş ülkeleri saymazsak. Washington State Üniversitesi kampusunda bulunan Dijital Uçurumu Daraltma Merkezi (The Center to Bridge the Digital Divide – CBDD), ülkelerin bilişim teknolojisi trenini yakalamaları ve geleceğe doğru yol almalarını hedefliyor. Merkezin amacı dünyanın çeşitli yerlerindeki insanlara modern bilişim teknolojilerine erişim ve kullanım kolaylığı sağlamak. Bu çabaya kim bilişim çağında yetişmiş gençlerden daha fazla katkı sağlayabilir ki?

CBDD 2005'ten bu yana, kendileri gibi gençlerin bilişim teknolojisi konusundaki pratik bilgilerini geliştirmeye yardımcı olmaları için ile onlarca genç insanı Ruanda'ya gönderiyor. Merkez, bu programla birlikte Ruanda'da yetenekli bir bilişim teknolojisi iş gücü yaratmak ve Ruanda'yı da Afrika kıtasının bilgi merkezine dönüştürmek üzere tasarlanmış ulusal düzeyde bir politika olan Vizyon 2020 hedefine ulaştırma gayretinde.

CBDD'nin Ticari Bilişim Teknolojisi İçin Gençlik Desteği Girişimi (Youth 4 BİT – Business Information Technology) Afrika ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki gençlerin gerçek dünya becerilerini geliştirmelerine yardımcı oluyor. Müfredat, bilgisayar oyunlarının çok ötesinde. Bilgisayarların yapımından geliştirilmesine, sabit disk bakım, onarımı ve sorun çözme eğitimi gibi teknik bilgiler de program kapsamında. Programa katılan Ruandalı öğrenciler aynı zamanda diyagnostik yazılım programları ve bilgisayar işletim sistemleri

hakkında bilgilendiriliyorlar. Öğrenciler programdan mezun olduklarında bilişim teknolojisinin tam da Afrika'da gelişmeye başladığı bu sıralarda, son derece pazarlanabilir üst düzey becerilerle iş gücüne katılıyorlar.

Mezunlar Ruanda'nın çeşitli okullarında ve gençlik enstitülerinde çalışarak, oradaki gençlerin de bilişim teknolojisi hakkında bilgilerini zenginleştirerek, almış oldukları eğitimi diğer gençlerle paylaşıyorlar.

Geleceğe dönük yapılan bu yatırımlar, 1994 yılında Tutsi ve Hutu kabileleri arasında yaşanan soykırımın yaralarının halen sarılmakta olduğu bir ülkede yapılıyor. O kanlı güç savaşı, sonuçta 800.000 insanın hayatını kaybetmesine, 2 milyon insanın da mülteci olarak sınır ötesine kaçmasına neden olmuş. Ülkede uzlaşma dönemi yaşanırken, aynı zamanda bilişim teknolojisi imkânlarını geliştirmeyi hedefleyen, kıtanın en iddialı projesinin başarısı için çabalar devam ediyor.

Ticari Bilişim Teknolojisi İçin Gençlik Desteği Girişimi kapsamında teknoloji eğitmenleri olarak Ruanda'ya giden genç Amerikalılar, önümüzdeki sayfaların da göz önüne sereceği gibi, sürekli trajik bir geçmişin yankılarını duydular. Önce, Washington eyaletinin Renton bölgesinden gelen ve Washington Üniversitesinde Bilişim Sistemleri okuyan Brian Newman, öğle yemeği sofrasındaki sıradan sohbetin nasıl başkalarının daha iyi anlaşılmasını sağladığını anlatıyor. Ardından Washington'un Pasco bölgesinden gelen ve Puget Sound Üniversitesinden yeni mezun olan 21 yaşındaki Leah Rommereim bir anma yürüyüşünün ona cesaret hakkında neler öğrettiğini anlatıyor. ■

Brian: Ruanda'da Öğle Yemeği

Fotoğraf: Brian Newman

Leah Rommereim ve Brian Newman (ayakta, sağda ve sağdan ikinci)
Ruanda'lı öğrencileri ile birlikte

fertleri ile yaşamakta olmasının ona göre sıradan ve çok normal bir olay gibi geldiğini fark ettim. Anne ve babasının öldürülmüş olması ne kadar korkunçsa, bu olaya Ruanda'da sıradan bir olay gibi davranıldığını düşünmek de benim açımdan çok dehşet verici bir şeydi.

Bu soykırım öykülerini dinlemek beni hep sarsmaya devam etti. Ülkelerini ziyaret ettim ve benden çok farklı görünmeyen gençlerle yürüyüş yaptım ve güldüm. Ama bugün dahi, yaşadıkları olayları yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum.

Ruanda'ya gitmeden önce oradaki öğrenciler ile kültürel anlamda çok farklı olduğumuz için bağlantı kurulmasının zor olacağını düşünmüştüm. Benim asla tasavvur edemeyeceğim olaylar yaşamışlar.

Sonuçta onların benden o kadar da farklı olmadıklarını öğrendim. Ziyaretimin sonunda dünyanın bir ucunda benimle birçok yönde benzeşen yeni bir arkadaş grubumun olduğunu fark ettim. ■

Ruanda'ya gidişimi anımsadığım zaman, en çok bilgisayar öğretmenliği yaptığım öğrenciler ile öğle yemeklerini düşünüyorum. Öğle tatilleri gerçekten sohbet etme ve ailelerimiz, ülkelerimiz ve kültürlerimiz hakkında karşılıklı öğrenme fırsatımızın olduğu zamanlardı.

O öğle sohbetlerimizi anımsamak, muazzam derecede acı çekmiş bir ülkenin ve milletin mutlulukları ve dostça yaklaşımlarının bende yarattığı coşkuyu hatırlatıyor.

Tanıdığım öğrencilerin birçoğu üniversite eğitimi için Amerika veya Avrupa'ya gitmek isterken, mezun olduktan sonra Ruanda'ya dönüp ülkelerinin yeniden yapılanmasına katkıda bulunmak istemeleri beni hayrete düşürdü. Ruanda'da eğitim verdiğimiz öğrencilerin çoğu üniversitede doğru dalı seçip seçmediklerini merak ediyorlardı. Ben de üniversiteye başlamadan önce aynı şeyleri düşünüyordum. Aileleri ile ilgili anlattıkları ise, benim kendi ailemi hatırlatıyordu.

Ancak bazen sohbetimiz beklenmedik bir şekil alırdı.

Bir gün FAWE'de* (Afrikalı Bayan Eğitimciler Forumu – Forum for African Women Educationalists) bir öğrenci ile farklı lisanslar hakkında sohbet ederken, ona anne ve babasının hangi lisansı konuştuğunu sordum. Bana anne ve babasının soykırım esnasında öldürüldüğünü söyledi. Onları anlatırken, öldürülmüş olmalarının ve kendisinin de şu anda başka aile

*FAWE Ruanda'da Ticari Bilişim Teknolojisi İçin Gençlik Desteği Girişimi programına katılan dört okuldan biridir. Diğerleri Apred Ndera, Kagarama ve Lycée du Kigali isimli okullardır.

Leah: Anma Yürüyüşünde

Yağmur mevsimi Ruanda'daki yolların çoğunu su altında bırakır. Her yeri çamur basar ve çamur kuruyunca da, ardında tümsekli, çukurlu yollar kalır. Bir Cumartesi sabahı Kigali'li öğrenciler ile birlikte küçük bir kilisede Soykırım Anma Yürüyüşüne katılmak üzere bu yollardan birine çıktık.

Ruanda'lı arkadaşlarımın anlattıklarına göre, mültecilere güvenli bir sığınak olarak sunulmuş yerlerden biri olan bu kilisede sığınmacılar katliama uğramıştı.

Her ne kadar ölümün izleri mekâna sinmiş olsa da, hayat yine de çiçek açıyordu. Öğrencilerin tümü kiliseye varınca muhteşem bir görüntü oluştu. Bazıları okul üniformalarını giymişken, bazıları kahramanlarının isimlerinin yazılı olduğu t-şortler giymişti: Mahatma Ghandi, Nelson Mandela ve Martin Luther King. Bazıları ise sade sokak kıyafetlerini giymiş ve herhangi bir yerde karşılaşılabileceğiniz öğrencilere benzemişti.

Fotoğraf: Brian Newman

2006'da yapılan anma yürüyüşünde katılımcılar Kigali Ruanda'daki Soykırım Anıtı ve Müzesine doğru yürürken

doğru yürüyorduk. Yürüyüş esnasında çok farklı mazileri, yüzleri ve tebessümleri olan öğrencilerle tanıştım. Filmlerden, müzikten, Ruanda'daki eğitim sisteminden ve hayatlarımızı nasıl yönlendirmek istediğimizden bahsettik. Sohbetimiz, Amerika'nın Washington eyaletinde kendi arkadaşlarımla yaptığım sohbetlere çok benziyordu.

Anıta vardığımızda herkesin üzerine bir kasvet çöktü. Yeni bulunan cesetlerin mezarları etrafında toplandık. Şehri baştan inşa etme çabası soykırımında yaşamını yitirmiş insanların cesetlerini ortaya çıkarırken, onlara münasip bir cenaze töreni yapmak yeniden yapılanma sürecinin bir parçası haline gelmişti. Mezarların üzerinden yeni arkadaşlarıma bakarken, toplumun neredeyse yarısının katledilmiş olduğu bir ortamda yetişmenin nasıl bir şey olduğunu tasavvur etmeye çalıştım. Soykırım esnasında öğrencilerin birçoğu aileleri ile başka ülkelere taşınmıştı. Bazıları ise anne veya babalarını, hatta bazen her ikisini ve aile fertleri ve dostlarından bir kaçını yitirmişti.

Bu zeki, yetenekli ve olağanüstü insanlar yaşadıkları onca acıya rağmen o Cumartesi sabahı halen başları dik duruyorlardı. Onların arasına kabul edilmek ve dost sayılmak benim için bir onur kaynağı oldu. ■

Brian Newman ve Leah Rommereim tarafından ifade edilen görüşler A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Editör Notu: Dijital Uçurumu Daraltma Merkezi Brian ve Leah'nın 2006'da yaptıkları Ruanda gezisini konu alan bir blog oluşturdu. Blog'a <http://cbdd.typepad.com/bit> adresinden erişilebilir. Brian, gezinin foto-blogunu <http://picasaweb.google.com/achievinglacker/Rwanda> adresinde yayımladı.

İlham Vermek, Bilgi Paylaşmak, Katılım Sağlamak

TakingITGlobal.org

Gençler çevrimiçi bir toplumda dünya çapında iletişim kuruyorlar.

Belki fotoğraf veya şiirlerinizi gösterebileceğiniz bir alan istiyorsunuz. Belki Birleşmiş Milletler veya Amerika Birleşik Devletlerinden gelen güncel haberleri tartışmak istiyorsunuz. Belki toplumunuzu iyileştirmek çabalarına destek olmaları için yaşitlarınızı teşvik etmeye yönelik tavsiyeler istiyorsunuz.

Web tarayıcınızı TakingITGlobal.org (TIG) adresine yönlendirin. Gençler tarafından tasarlanan ve yönetilen bu Web sitesi, 200'ü aşkın ülkeden katılan genç ve genç yetişkinin sanal değişim yaptığı ve katılımcıların, en az yüz yüze yapılan toplantılar kadar gerçek ve anlamlı olarak değerlendirdiği bir çevrimiçi toplum haline geldi.

TIG sohbetleri laflamanın ötesinde. Bu toplum, üyelerinin – örneğin Birleşmiş Milletler Milenyum Kalkınma Hedefleri, dijital uçurum ve HIV/AIDS gibi – “Büyük Konulara” odaklanmalarını hedefliyor.

TIG aynı zamanda küresel anlamda dijital uçurumu daraltmak ve bu hedefleri uluslararası bilişim teknolojisi anlaşmalarının bir parçası haline getirme çabalarında dinamik bir rol üstlenmiştir.

2000 yılında “İlham Vermek, Bilgi Paylaşmak, Katılım Sağlamak” sloganı ile yola çıkan TIG'in iki genç

Kanadalı kurucularından biri olan Michael Furdyk, “Aynı zamanda dijital uçurumu tartışmaya ve insanları harekete geçirmeye adanmış bir çevrimiçi toplumu olan www.digitaldivide.net sitesini yönetiyoruz,” diyor.

Washington D.C.'deki Amerikan Üniversitesinin Sosyal Medya Merkezi tarafından çevrimiçi gençlik hakkında düzenlenen bir rapora göre, “Küresel konulara ilgi duyan veya dünyanın çeşitli yerlerindeki akranlarıyla sohbet portalı arayan gençler için bu site çok göz alıcı bir başlangıç rampası.”

Site, gençlerin kendilerini ifade etmeleri ve etraflarındaki dünya hakkında bir şeyler öğrenebilmeleri için – dünyanın en büyük çevrimiçi gençlik sanat eserleri koleksiyonu, renkli ve canlı elektronik dergiler de dahil olmak üzere – güçlü olanaklar sağlıyor. Dünya çapındaki okullar da TakingITGlobal'ı sınıflarına katıyorlar – öğretmenler için TIGed.org sitesinde bulunan araç ve kaynaklar sayesinde küresel anlamda etkileşimli eğitim deneyimleri de mümkün oluyor.

2007 yılında yapılan bir üye anketine göre, TIG üyeleri arasındaki değişim sadece hayallerinin paylaşımı ile sınırlı değil. Üyeler aynı zamanda bilişim teknolojisi yeteneklerini geliştiriyor, gereken bilgi ve kaynakları keşfediyor, ağlar ve işbirliği imkânları inşa ediyor ve toplumlarında değişimi nasıl etkileyeceklerini öğreniyorlar.

“Şimdi, beni sadece çizimler veya yazılar ile tanıyan, bir kere bile yüz yüze görmemelerine rağmen, dünyanın her tarafında iyiliğimi ve mutluluğumu düşünen dostlarım var. Oysa bazı açılardan, onlar beni ailemden bile daha iyi tanıyorlar.”

– Yara Kassem, Mısır

“Dünyanın değişik yerlerinden farklı insanlarla tanışmamı sağlayan TIG, olayları sadece kendi ülkemin bakış açısıyla değil, farklı bakış açılarıyla anlamama yardımcı oldu. Amerika dünya çapında o kadar güçlü ki: TIG Amerika'nın etkilediği ülkelerin açılardan, Amerika'nın etkisini anlamama yardımcı oldu. Aynı zamanda dünyanın her yerinden insanlar ile çok güzel ilişkiler geliştirdim.”

– Trevor Kellog, A.B.D.

“TIG sayesinde kıtlıkta bile değiştirilebilen şeyler ve gerçekleştirilebilen vizyonlar olduğunu öğrendim. Gençlerin diğer gençleri hedef ve hayallerini gerçekleştirmeleri için ne derecede güçlendirebildiğini görmek beni sürekli şaşırtıyor.”

– Rim Nour, Tunus

“TIG benim arkadaş çevremi coğrafi, sosyo-kültürel, dini, ekonomik ve siyasi sınırların ötesine genişletti. Üye olmak, beni kendi kültürümün ötesinde düşünmeye ama aynı zamanda kendi kültürümün değerini daha fazla anlamaya sevk etti.”

– Morse Flores, Filipinler ■

Bu makalede yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Courtesy of TakingITGlobal.org

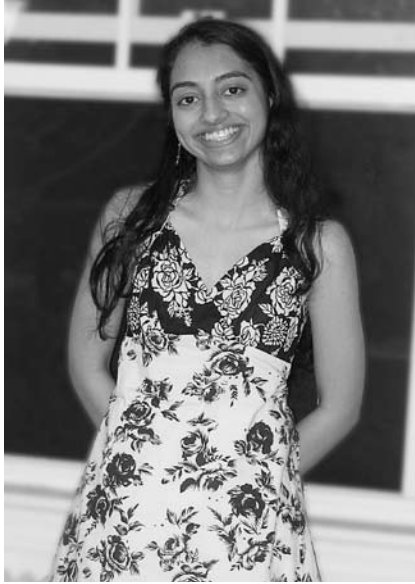
TakingITGlobal Web sitesi 12 dilde tartışma, ifade ve aktivizm kaynakları sunuyor.

İnternet Üzerinden İnsanlarla Tanışmak ve Fikir Paylaşımında Bulunmak

Maitreyi Doshi

Bir internet toplumuna üye olmak, genç bir Hindistanlı bayanın ufkunu açıyor.

1998 yılında 16 yaşındayken, Massachusetts Institute of Technology'nin (MIT) sponsorluğunu yaptığı bir faaliyete katılmak üzere, kendimi ilk defa anavatanım olan Hindistan'dan Amerika'ya, Boston, Massachusetts'e seyahat etmek için uçakta buldum.

Fotoğraf Maitreyi Doshi

Maitreyi Doshi, Massachusetts Institute of Technology Gençlik Zirvesinde, 1998

O zaman bilmiyordum, ancak şimdi geriye dönüp baktığımda MIT Gençlik Zirvesine katılmış olmamın hayatımı değiştirdiğini ve o uçağa binerek bilişim teknolojisi, online toplumlar ve uluslararası seyahat etme keyfini keşfetmeye doğru yol aldığımı fark ediyorum.

Gençlik Zirvesi, 54 ülkeden 100 genci bir araya getirerek teknolojinin dünya çocuklarının sorunlarına nasıl çözüm olabileceğini tartışmamızı sağladı. Altı ay boyunca bu konuları kendi online toplumumuzda ele aldık ve bu da benim insanlarla tanışmak ve İnternet üzerinden fikir paylaşmak anlamında ilk deneyimim oldu.

Gençlik Zirvesinden sonra benim için çok yeni, heyecan verici, bildiğim dünyadan çok farklı bir yer olan TakingITGlobal (TIG) isimli online topluma katıldım. Orada kendi toplumumda fark yaratmak için bana ilham veren harika insanlarla tanıştım. Hayatın ders çalışmak ve okuldan mezun olmaktan ibaret olmadığını fark ettim. Elbet bazen gerçekleştirme olasılığı düşük projelerle uğraşan genç idealistlerdik, ama ufak da olsa kendi çapımızda toplumumuzda fark yarattık.

TIG dünyanın dört bir yanına dağılmış bir toplum fikriydi – halen de öyle – ve onu oluşturmak çok emek istedi. Çok net bir biçimde, Instant Messenger üzerinden gerçekleştirdiğimiz bir yönetim kurulu toplantısına katılmak için gecenin 2'sinde uyandığımı anımsıyorum. Dünyanın bütün zaman dilimlerinde bulunan insanlar bir toplantı düzenlemek için

çaba sarf ediyorlarsa, birilerinin de gecenin bir yarısında ayakta olması gerekiyor.

Çok değer verdiğimiz bir projenin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından ağladığımı, günler boyunca üzüldüğümü hatırlıyorum. Çevrimiçi ortamda arkadaşlık ettiğim insanlarla ilk defa yüz yüze geldiğim zaman duyduğum sevinci hatırlıyorum. Dostlarımla kendi toplumlarında fark yaratabildiklerini ve bunu benim de başarabileceğimi görmekten aldığım ilhamı anımsıyorum.

Son dokuz yılda kendime oluşturduğum online toplum, hem özel hayatımda önemli bir rol oynadı, hem de bugünkü kariyerimi şekillendirdi. Daha iyi bir insan olmak, ufkumu genişletmek ve en çok da kendi toplumumda fark yaratmak için bir ilham kaynağı oldu bana. Bu toplum sayesinde Haziran 2007'de Maryland Institute College of Art'ta toplum sanatları dalında mastır yapmaya başladım. Alacağım diploma ile sanatı toplumda olumlu değişiklikler yaratmak için nasıl kullanabileceğimi daha iyi anlamayı ümit ediyorum. Aktivizm

ve sanat tutkumu harmanlayıp, bunları hem bir sanatçı olarak kendimi tatmin edecek, hem de toplumun çıkarlarına hizmet edecek özgün ve emek isteyen bir kariyer haline getirmek istiyorum.

Online toplumun bir parçası olma imkânına sahip olmaktan dolayı ve kapıma kadar gelmiş olan bu fırsatı yakalayabilmiş olduğum için gerçekten minnettarım. Bazen Gençlik Zirvesine katılmasaydım hayatım nasıl olurdu diye düşünüyorum ve düşündükçe ürküyorum. ■

Maitreyi 23 yaşında. Washington D.C.'de Kadın Dernekleri Genel Federasyonu'nda grafik tasarımcı ve yayın asistanı olarak çalışan Maitreyi, lisans eğitimini 2006 yılında West Virginia, Athens'de bulunan Concord Üniversitesi'nde tamamladı.

Bu makalede yer alan görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir.

Fotoğraf Michael Myers/OxfamAUS

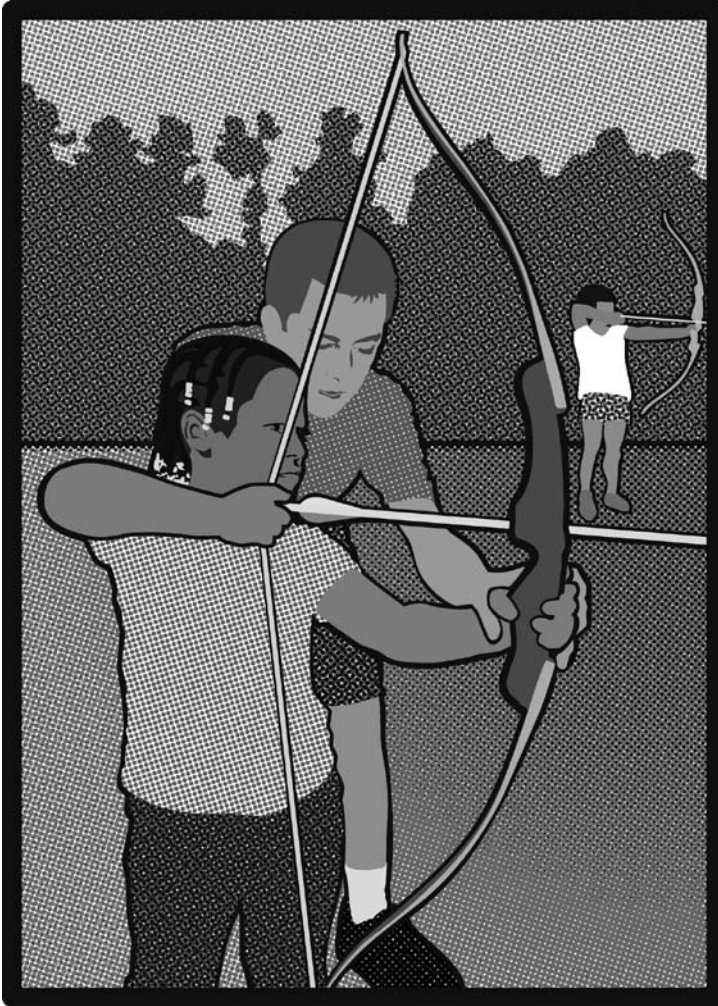
Sydney Avustralya'daki genç aktivistlerin de bu fotoğrafta gösterdiği gibi, TIG üyeleri dünyada yoksulluk ve açlığa son vermek ve benzeri önemli küresel konularda işbirliği yapmak için İnternet ortamında bir araya geliyorlar.

Hadi Hareketlenin

Uluslararası İlişkilerde Kişisel Bir Deneyim

Charlene Porter

*Değişim programları gençlerin dünyaya bakış açılarını genişletiyor ve başka kültürleri anlamalarına yardımcı oluyor. Bu deneyimi yaşama fırsatları da gittikçe artıyor.
Charlene Porter eJournal USA dergisinin Yönetici Editörü*

Herhangi bir İnternet arama motoruna “gençlik değişim programı” kelimelelerini girince 2,8 milyon civarı sonuç alırsınız. Dünyanın başka bir yerini görmek isteyen gençler için sayısız eğitim, çalışma veya gönüllülük fırsatı bulunuyor.

Uluslararası gençlik değişim programları evreni engindir. Bu programlara her yıl katılmakta olan kuruluşları ve hatta girip çıkan öğrencileri saymak oldukça zordur. Değişim programlarının yapılmaya değer olma nedenlerini bulmak ise çok daha kolaydır:

Eğitim değişim programları, ulusları insanlara dönüştürerek uluslararası ilişkilerin insanileştirilmesine başka hiç bir iletişim türünün bulunamayacağı düzeyde bir katkıda bulunuyor.

Bu sözler, A.B.D. hükümeti sponsorluğundaki değişim programlarının babası sayılabilecek Senatör J. William Fulbright'a ait. O'nun değişim programlarının sağladığı yararlar hakkındaki düşünceleri aynı zamanda birçok kuruluşun ifade ettiği hedefleri yansıtır.

60 yılı aşmış olan Fulbright burs programı, 1946 yılında bu girişimi oluşturan A.B.D. hükümet yasasının sponsorluğunu yapan Arkansas'lı merhum Senatör'ün adını taşıyor. O zamandan bu yana, 138.000 yabancı akademisyen, öğretmen ve öğrenci uluslararası ilişkilerde kişisel

Fotoğraf: Ed Harrison/Rotary International

Fotoğraftaki Rotary gençleri California ile Nevada sınırındaki Lake Tahoe bölgesine yaptıkları bir kayak gezisi esnasında, yüzlerini ulusal bayraklarının renklerine boyatmışlar.

bir deneyim yaşamak amacı ile Fulbright bursuyla Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmiş, bunun karşılığında ise aynı amaçla 82.000 Amerikalı yurtdışına gitmiştir.

Fulbright programı, A.B.D. hükümeti değişim programlarının amiral gemisi sayılıyor. Ancak birçok değişim programı vardır. Dışişleri Bakanlığı Eğitim ve Kültürel İşler Dairesi (Educational and Cultural Affairs – ECA) sponsorluğundaki değişim programlarının yılda yaklaşık 30.000 katılımcısı ile son 50 yılda bir milyon insan bir uluslararası deneyimden geçmiştir.

Bunlar ve bunlara benzer diğer hükümet sponsorlu programlar değişim programları evrenindeki yıldızlardan sadece bir kaç tanesi. Sizin için uygun olan programı aramak için ECA veritabanına <http://exchanges.state.gov/exchanges/> adresinden ulaşabilirsiniz. Bu arama sitesi ister lise veya üniversite öğrencisi olun, ister öğretmen veya araştırmacı, programlar arasında size cazip geleni seçmenizi sağlar.

Özel sektör sponsorluğundaki değişimlerde de gençler için en popüler hedefler üniversitelerdir. Değişim programlarına katılan öğrenciler bir an-

lamda akademik dünyanın diplomatlarıdır. Dışişleri Bakanlığı geçen sene Amerika'yı ziyaret eden 591.000 öğrenci ve değişim programı katılımcısına vize verdi. 200.000 Amerikalı üniversite öğrencisi ise diğer istikamete giderek, yurtdışında çeşitli akademik kuruluşlarda fırsatlar buldu.

Üniversite-öncesi çağındaki gençlerin de yurtdışında eğitim programlarına katılmalarına rağmen, katılım düzeyleri hakkında kesin ve kapsamlı rakamlara ulaşmak oldukça zor. Değişim programları düzenleyen grupların şemsiye kuruluşu olan Uluslararası Eğitim Seyahatleri Standartları Konseyi'ne (The Council on Standards for International Educational Travel

– CSIET) göre, Amerika Birleşik Devletleri'ne her yıl yaklaşık 30.000 lise öğrencisinin geldiği tahmin ediliyor.

CSIET bu değişim programlarının gençler açısından değerini açıklayan bir mesaj iletiyor: “Başka kültürleri birinci elden öğreniyorlar ve bunu yaparken de ömür boyu süren dostluklar kuruyorlar; dünya insanları arasındaki bağları anlamaya başlarken de farklı dillerin ve kültürlerin anlaşılmasının önemini kavriyorlar.”

Lise değişim programları, 1949 yılından bu yana Amerika'nın toplumlar arası diplomasi çabalarının bir parçası olmuştur. Bu programlar yabancı öğrencilere Amerikan evsahibi aileler ile bir arada yaşarken Amerikan liselerinde okuma imkânını vererek, karşılıklı anlayışın gelişmesini destekliyor. Bu deneyim sadece öğrencilerin değil, ailelerinin, dostlarının ve ülkelerindeki öğretmenlerinin de dönüşümüne vesile oluyor. Değişim programları, hayatları bu öğrencilerin hayatları ile kesişen evsahibi ailelerin, öğrencilerin ve sponsorların da yararına oluyor. (Bu program ve referanslar hakkında ayrıntılı bilgiler “Nereden Bilgi Alabilirim” bölümünde bulunmaktadır).

Yeni bir lisan öğrenmek, kültürel anlayış inşa etmenin önemli bir unsurudur. Amerika Birleşik Devletleri de bu tür fırsatların gençlere sunulması amacı ile yeni bir program başlattı. 2006 yılında Başkan George W. Bush tarafından tanıtılan Ulusal Güvenlik Lisan Girişimi (The National Security Language Initiative – NSLI), A.B.D. hükümeti değişim programlarının en yenilerinden biri. NSLI, Arapça, Çince ve İndik dillerinde yoğun eğitim programlarına yatırım yapıyor.

Kasım 2006 Uluslararası Eğitim Haftası'nda Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice NSLI programını överek, “Arapça, Çince, Rusça, Hintçe ve Farsça gibi kritik lisansları öğrenmek, gençlerin fırsatlarını genişletirken hayatlarını zenginleştiriyor ve bizlere diğer kültürlerle olan saygımızı gösterme imkânını sağlıyor” dedi.

NSLI'nin Yoğunlaştırılmış Yaz Lisan Enstitüleri, hem lise hem de üniversite çağındaki Amerikalı öğrenciler için hazırladığı programların ikinci yılına girdi. ECA'ya göre kritik dillerin konuşulduğu ülkelerdeki eğitim programlarına yaklaşık 500 öğrenci kayıtlıyken, Fulbright ve Gilman Burs programları kapsamında da Amerikalı öğrenciler yurtdışında çeşitli yerlerde lisan eğitimi alıyorlar. Farklı ülkelerden genç öğretmenler de Fulbright burslarıyla yardımcı öğretmen olarak Amerika'ya gelerek, anadillerinin Amerikan kampüslerinde öğretilmesine destek oluyorlar.

NSLI programları lise öğrencilerinin bir dönem veya bir yıl boyunca Rusya, Çin, Türkiye, Hindistan ve Arap ülkelerinde dil eğitimi almaları için fırsatlar yaratmak üzere geliştirilmeye devam edecektir.

ECA tarafından yürütülen değişim programlarının bir diğer kategorisinde, lise eğitimi tamamlamış öğrencilere derslerinin tatilde olduğu yaz dönemlerinde çalışma ve gezi programlarına katılma imkânları sunuluyor. Sadece akredite olmuş eğitim kurumlarında kayıtlı olan öğrencilere açık olan bu yaz programları, öğrencileri turistik oteller, restoranlar ve eğlence merkezleri gibi yerlerde uzmanlık gerektirmeyen hizmet pozisyonlarına yerleştiriyor. Mimarlık, bilimsel araştırmalar, medya iletişimi ve

bilgisayar yazılımları ve bileşenleri gibi dallarda da yaz stajlarına izin veriliyor. Bu değişim programları hakkında daha fazla bilgiye <http://exchanges.state.gov/education/jecxhanges/about.htm#background> adresinden erişebilirsiniz.

Merkezi Washington'da olan bir danışmanlık şirketinin yaptığı bir araştırmaya göre, gönüllülük programları değişim programlarındaki yeni eğilim olabilir.

Başka kültürleri birinci elden öğreniyorlar ve bunu yaparken de ömür boyu süren dostluklar kuruyorlar; dünya insanları arasındaki bağları anlamaya başlarken de farklı dillerin ve kültürlerin anlaşılmasının önemini kavuyorlar.

Sömestr tatillerini plajlarda veya kayak merkezlerinde keyif yaparak geçirmek yerine, Amerikalı üniversite öğrencileri tatillerini başka ülkelerdeki uluslararası eğitim veya kalkınma faaliyetlerine adanmayı tercih ediyorlar. Bu tür fırsatlar arayan öğrenciler için Uluslararası Gönüllüler Programları Derneği (International Volunteer Programs Association) [<http://www.volunteerinternational.org/>], Break Away [<http://alternativebreaks.org/8components.asp>], ve Go Abroad [<http://www.goabroad.com>] gibi kuruluşlarda geniş yelpazede seçenekler bulunuyor. ■

Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığı'nın farklı dernek veya kuruluşlar tarafından sunulan kaynakların içerikleri ve erişilebilirlikleri hakkında hiç bir sorumluluğu bulunmamaktadır. Gösterilmekte olan tüm İnternet bağlantıları Temmuz 2007 itibarıyla faal durumdaydı.

Ne Yapmalıyım?

Evet, belki de bu sayfalarda okuduklarınız sizi değişim programları araştırmaya teşvik etmiştir. Sizlere yol göstermek amacıyla birçok bilgiyi bir araya getirdik.

Birinci adım, istediğiniz program türünü araştırmak ve kendinizi programa kabul ettirmek. Sizin için uygun olan programa başlamanızda yardımcı olmak için önmüzdeki sayfalarda bulunan makalede çeşitli program-

ların tanıtımını yaptık – dikkate almak isteyebileceğiniz bazı programlar hakkında bilgileri derledik.

İsteddiğiniz programı seçtikten sonra, program sponsorlarınız SEVIS kaydınız için gereken belgeyi size verecektir. SEVIS, Student and Exchange Visitor Information System – Öğrenci ve Değişim Programı Ziyaretçi Bilgi Sistemi açılımının kısaltmasıdır. İnternet üzerinden işleyen bu sistem, Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Güvenlik Bakanlığı'na Amerika'da bulunan yabancı ziyaretçilerin nerede oldukları hakkında bilgi vermektedir. Program sponsorunuz size bu işlemlerde kolaylık sağlamak üzere pek çok bilgi verecek, danışmanlık yapacaktır.

SEVIS belgesini aldıktan sonra, Amerika'ya gelmek üzere ülkenizdeki Amerikan Büyükelçiliğine vize başvurusunda bulunmaya hazır olacaksınız. Vize, yabancı ülke vatandaşlarına A.B.D. hudut kapılarından Amerika'ya giriş yapmak ve ülkeye giriş için göçmenlik yetkilileri tarafından izin verildiğini gösteren belgedir. Amerika Birleşik Devletleri çeşitli amaçlarla ziyarette bulunan ve göçmen olmayan ziyaretçiler, işadamları, turist ve sanatçılara vize vermektedir. Öğrencilere verilen vize türleri ise şunlardır:

- F, veya Öğrenci Vizesi: Bu vize akademik eğitime kaydolmak isteyenlere en sık verilen vize türüdür. Amerika'da bulunan ve akredite olmuş üniversite veya İngilizce lisan enstitülerine girmeyi planlayan kişilere verilir. http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1268 adresinden daha fazla bilgi alabilirsiniz.
- J, veya Değişim Programı Vizesi: Bu vize Amerika Birleşik Devletleri'nde değişim programlarına katılacak olanlara verilir. "J" vizesi özellikle eğitim ve kültürel değişim programlarına katılmak üzere seyahat edecek olanlar içindir. http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1267 adresinden daha fazla bilgi alabilirsiniz.
- M veya Öğrenci Vizesi: Bu vize akademik olmayan veya mesleki eğitim ile ilgili herhangi bir Amerikan kurumuna kayıt olmak isteyenler içindir. http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1268 adresinden daha fazla bilgi alabilirsiniz. ■

Nereden Bilgi Alabilirim?

Amerika'da eğitimin nasıl bir şey olduğu hakkında genel bir fikir edinmek istiyorsanız, sizin için uygun olan programı araştırabileceğiniz birçok başlangıç noktası vardır.

Birincisi, A.B.D. Dışişleri Bakanlığı Eğitim ve Kültürel İşler Dairesi (ECA) tarafından yayımlanan **If You Want to Study in the United States – Amerika Birleşik Devletlerinde Okumak İstiyorsanız** isimli 4 ciltli yayındır. Her bir cilt lisans (üniversite) eğitimi; yüksek lisans ve mesleki eğitim ve araştırma; kısa-dönem eğitim, İngilizce lisan programları, uzaktan eğitim ve akreditasyon gibi konular içermektedir. Bunlara ek olarak Amerika'da yaşamak ve eğitim alma konularında pratik bilgiler içeren bir cilt bulunmaktadır. Bu yayınların çoğu Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca'da da yayımlanmaktadır. [<http://educationusa.state.gov/pubs.htm>] “Amerika Birleşik Devletleri'nde Okumak İstiyorsanız” kitapçıklarının Türkçe tercümesine ise <http://turkish.turkey.usembassy.gov/egitim2.html> adresinden ulaşabilirsiniz.

Amerika Birleşik Devletleri Eğitim Dairesi'nin Web sitesi olan **U.S. Network for Education Information**, lise, üniversite ve lisansüstü düzeylerindeki uluslararası değişim programı fırsatlarını anlatıyor. [<http://www.ed.gov/about/offices/list/ous/international/usnei/us/edlite-study-us.html>]

Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığı Eğitim ve Kültürel İşler Dairesi, 170 ülkede yaklaşık 450 danışmanlık ve bilgi merkezinden oluşan bir küresel ağ yürütmektedir. Bu **Eğitim Danışmanlık Merkezleri** “Amerika'daki eğitim fırsatları hakkında, ve uygun nitelikteki kişilerin bu fırsatlara erişimleri konusunda doğru, kapsamlı, tarafsız ve zamanlı bilgiler sunarak aktif bir biçimde dünya çapında A.B.D.'deki yüksek eğitim sistemini anlatmaktadır.” Merkezlerin İnternet sitesi akreditasyon, okul bul-

Fotoğraf: American Jewish Society for Service

Yaz dönemi değişim programlarından bazıları düşük gelirli veya afet bölgesinde inşaat projelerinde çalışmak üzere gençleri işe alıyor.

mak, vize bilgileri, parasal yardım, Fulbright bursları ve spesifik ECA programları hakkında bilgi içeriyor. [<http://educationusa.state.gov/centers/>]

Aşağıdaki dört bölümde bazı değişim ve eğitim programları hakkında özetler düzenledik: lise öğrencileri için değişim programları; üniversite ve lisansüstü öğrencileri için değişim programları; öğrenci ve profesyonellere yönelik değişim programları ve İngilizce dili eğitim programları ve stajlar. Bu liste size uygun olabilecek birçok programı temsilen düzenlenmiştir ve sadece araştırmanız için bir başlangıç noktası olarak değerlendirilmelidir.

LİSE ÖĞRENCİLERİ İÇİN DÜZENLENEN PROGRAMLAR

AFS Intercultural Programs (AFS) – AFS Kültürel-rarası Programları (AFS): AFS Programları 13–18

Online Video

Deneysel Eğitim Bir World Learning Videosu

<http://usinfo.state.gov/journals/itsu/0707/ijse/ijse0707.htm>

World Learning, merkezi Amerika Birleşik Devletlerinde bulunan, 77 ülkede faaliyet gösteren ve 100.000'den fazla insanın katılmış olduğu uluslararası değişim programlarında 75 yıllık geçmişi olan bir kuruluştur. World Learning yaklaşımı, bir World Learning filminde de öğrencilerin paylaştığı gibi, eğitimin deneyimle kazanılmasını vurgulamaktadır.

(İzin ile kullanılmıştır)

World Learning hakkında daha fazla bilgi için

<http://worldlearning.org/>

adresini ziyaret edebilirsiniz

yaş grubundaki öğrenciler için bir sömestr veya bir yılı Amerika'da geçirme imkânı sağlıyor. AFS her yıl 11.000 öğrenci, genç ve öğretmen katılımıyla, en eski kültürel değişim kurumlarından biridir.

[\[http://www.afs.org/afs_or/home\]](http://www.afs.org/afs_or/home)

AFS ve yurtdışı temsilcilik büroları, Brunei, Mısır, Gana, Hindistan, Endonezya, Malezya, Filipinler, Suudi Arabistan, Tayland ve Türkiye'den lise öğrencilerinin YES programına katılmalarını sağlıyor.

[\[http://www.yesprograms.org/\]](http://www.yesprograms.org/)

American Councils for International Education

- Amerikan Uluslararası Eğitim Konseyleri: Amerikan Konseyleri, hem devlet hem de özel sektör sponsorlar adına çeşitli kültürel değişim, yurtdışı eğitim ve araştırma programları yürütüyor. Öğrencilerin bu programlara katılma hakkı açık ve liyakata dayalı rekabet ile kazanılırken, program Amerika Birleşik Devletleri ile Avrasya, Güneydoğu Avrupa ve Güney Asya arasındaki karşılıklı anlayış gelişimini sağlıyor.

Amerikan Konseyleri FLEX programı için eski Sovyetler Birliği cumhuriyetlerinden lise öğrencilerinin katılımını sağlarken, YES programı için lise öğrencilerini Afganistan'dan seçiyor.

[\[http://www.americancouncils.org/programList.php\]](http://www.americancouncils.org/programList.php)

AYUSA International: AYUSA, yabancı öğrenci değişim programları kanalıyla küresel eğitim ve liderliği destekleyen önde gelen kâr amacı gütmeyen kuruluşlardan biridir. 1980 yılından bu yana AYUSA 40.000'den fazla lise öğrencisi ve evsahibi aile ile birlikte, yabancı değişim programlarıyla uluslararası dostluk köprüleri inşa ediyor.

AYUSA Konsorsiyumu uluslararası ortakları vasıtasıyla YES programı öğrencilerinin Cezayir, Bahreyn, Bangladeş, Etiyopya, Gazze, Irak, İsrail (Arap toplumu), Ürdün, Kuveyt, Lübnan, Mali, Fas, Umman, Pakistan, Katar, Senegal, Suriye, Tunus, Batı Şeria ve Yemen'den katılımını sağlıyor.

[\[http://www.ayusa.org/about/grants?grant=yes\]](http://www.ayusa.org/about/grants?grant=yes)

Council on International Educational Exchange – Uluslararası Eğitim Değişim Programları Konseyi (CIEE)

CIEE A.B.D. Lise programı, Amerikan liselerinde 10 aylık akademik yıl veya 5 aylık sömestr programları sunuyor. 15–18 yaş grubundaki öğrenciler önceden belirlenmiş bir evsahibi aile ile kalarak, eğitimlerine devam ediyorlar.

[\[http://www.ciee.org/representatives/opportunities/usa_hs/index.asp\]](http://www.ciee.org/representatives/opportunities/usa_hs/index.asp)

Cultural Homestay International – Uluslararası Kültürel Konukluk

Bu kuruluş 40'tan fazla ülkeden gelen lise öğrencisi için gruplar halinde evde ağırlanmak, akademik liselere yerleşmek, çocuk bakıcılığı (au pair) ve iş deneyimi programları sunuyor.

[\[http://www.chinet.org/\]](http://www.chinet.org/)

Global Youth Village – Küresel Gençlik Köyü

Bu uluslararası yaz gençlik kampı değişim programı 98 katılımcı ülkeden 13–18 yaş grubundaki gençleri eğlenceli bir ortamda “küresel vatandaşlık deneyimi” anlayışıyla birbirlerine bağlıyor.

[\[http://www.globalyouthvillage.org/\]](http://www.globalyouthvillage.org/)

Iowa Resource for International Service – Iowa

Uluslararası Hizmet Kaynağı (IRIS): IRIS 1993 yılında kurulan, Ames, Iowa'da bulunan, kâr amacı gütmeyen bir kuruluştur. Misyonu, uluslararası eği-

tim, kalkınma ve barışı kırsal girişimlerle teşvik etmektedir. IRIS, Afrika, Orta ve Doğu Avrupa ve Asya'dan öğrencileri, gazetecileri, işadamlarını, eğitimcileri ve hükümet yetkililerini çeşitli programlar kanalıyla Iowa'da bir araya getirmektedir. Iowa'da buldukları sürede uluslararası katılımcılar Iowa'lı aileler ile kalıyor, Iowa okullarında eğitim alıyor, Iowa'nın ticari kuruluşlarında staj yapıyor ve toplum faaliyetlerine katılıyorlar.

IRIS YES programı öğrencilerini Nijerya ve Tanzanya'dan seçiyor.

[<http://www.iris-center.org/CurrentProjects.htm>]

Fotoğraf AP Images/Steve Manuel

State College, Pennsylvania'da evsahibi ebeveynler Christina ve Howard Pillot (solda) oğulları Carl ile Tayland'lı değişim programı öğrencisi Chareowong'in (sağda) ev ödevlerine yardımcı oluyor.

Pacific Intercultural Exchange Program – Pasifik Kültürlerarası Değişim Programı (P.I.E.):

P.I.E. 15–18 yaş grubundaki öğrencilerin kalacağı evlerin önceden belirlenmiş olduğu bu programda sömestr veya akademik yıl boyu değişim fırsatları sunuluyor.

[http://www.pieusa.org/bomestay_exchange.asp]

Rotary Youth Exchange – Rotary Gençlik

Değişim Programı: Bu kâr amacı gütmeyen hizmet kuruluşu, 15–19 yaş grubundaki lise öğrencilerine evde konaklama/akademik programlar sunuyor.

[http://www.rotary.org/programs/youth_ex/index.html]

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ İÇİN DÜZENLENEN PROGRAMLAR

Undergraduate Study – Lisans Eğitimi: Bu Web sitesi Dışişleri Bakanlığı'nın Eğitim ve Kültürel İşler Dairesinin (ECA) uluslararası öğrenciler için yayımladığı *If You Want to Study in the United States – Amerika'da Okumak İstiyorsanız* isimli 4 kitapçık dizisinin birinci cildi esas alınarak hazırlandı. Lisans Eğitimi sitesi Amerika'daki lisans ve iki yıllık üniversite eğitim programlarının nasıl seçileceği ve başvuru şartlarını anlatmakla birlikte, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki teknik ve mesleki eğitim fırsatlarını anlatıyor.

[<http://educationusa.state.gov/undergrad.htm>]

EduPASS! The Smart Student Guide to Studying in the USA – Amerika'da Eğitim Almanın Akıllı Öğrenci Rehberi:

EduPass, Amerika Birleşik Devletleri'ne gelecek olan potansiyel değişim programı öğrencileri için üniversite giriş koşulları, pasaport, vize, seyahat, bütçe ve kültür şoku gibi konular hakkında bir bilgi deposudur.

[<http://www.edupass.org>]

International Education Service – Uluslararası

Eğitim Hizmeti (IES): IES, öğrencilerin Amerika Birleşik Devletleri'nde uygun üniversite bulmalarına yardımcı oluyor. Sitede yurtdışından öğrenci çekmek isteyen üniversitelerin listesi dahil olmak üzere, eğitim danışmanları için bilgiler de bulunmaktadır.

[<http://www.ies-ed.com>]

Programs for Graduate School Students –Lisansüstü Eğitimi Öğrencileri İçin Programlar:

Dışişleri Bakanlığı Eğitim ve Kültürel İşler Dairesinin yayımladığı lisansüstü eğitimi cildi Amerika'daki master, doktora ve doktora sonrası programların araştırılması ve başvuru koşulları hakkında bilgiler sunmakla birlikte, eğitim veya kariyerlerini Amerika Birleşik Devletleri'nde ilerletmek isteyenler için sertifika ve onaylama süreçleri hakkında bilgi de veriyor.

[<http://educationusa.state.gov/graduate.htm>]

ÖĞRENCİLER VE PROFESYONELLER İÇİN DÜZENLENEN PROGRAMLAR

American Council for Collaboration in Education and Language Study – Eğitim ve Lisan Öğreniminde Amerikan İşbirliği Konseyi (ACCELS): ACCELS, Amerika Birleşik Devletleri ile Avrasya, Güneydoğu Avrupa ve Güney Asya arasındaki karşılıklı anlayışın gelişmesini sağlamak amacıyla kültürel değişim, yurtdışı eğitim ve araştırma programları yürütüyor. [\[http://www.americancouncils.org/programList.php\]](http://www.americancouncils.org/programList.php)

America-Mideast Educational and Training Services, Inc. – Amerika-Ortadoğu Eğitim Hizmetleri (AMIDEAST): AMIDEAST 10 Ortadoğu ülkesinden lise, lisans ve lisansüstü eğitimi düzeylerinde erkek ve bayanlara yönelik çeşitli değişim programları sunuyor. [\[http://www.amideast.org/programs_services/exchange_programs/default.htm\]](http://www.amideast.org/programs_services/exchange_programs/default.htm)

Youth Exchange Programs, Bureau of Educational and Cultural Affairs, U.S. Department of State – Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığı Eğitim ve Kültürel İşler Dairesi, Gençlik Değişim Programları: Uluslararası değişim programları adayları bu Web sitesinden bölge, program tipi veya program süresine göre değişim programlarını araştırabilirler. [\[http://exchanges.state.gov/education/citizens/students/programs/\]](http://exchanges.state.gov/education/citizens/students/programs/)

The Foundation for Worldwide International Student Exchange – Uluslararası Dünya Çapında Öğrenci Değişim Programları Vakfı (WISE): WISE, Amerika'ya seyahat edecek olan Asyalı, Avrupalı ve Güney Amerikalı öğrencilere özellikle akademik ve konaklama programları düzenler. [\[http://wise.wisefoundation.com\]](http://wise.wisefoundation.com)

Institute of International Education – Uluslararası Eğitim Enstitüsü (IIE): IIE'nin program portalı her yıl 20.000'den fazla insana hizmet eden 316

değişim programı hakkında bilgi sunuyor. IIE, öğrencilere, akademisyenlere, eğitimcilere ve üniversite danışmanlarına kaynaklar sunmakla birlikte, uluslararası eğitim konularında araştırmalar yapmaktadır. IIE, aynı zamanda Dışişleri Bakanlığının sponsor olduğu, lisansüstü eğitim, gelişmiş araştırma ve diğer imkânlar sağlayan Fulbright programının yöneticisidir. [\[http://www.iie.org/Content/NavigationMenu/Programs_Portal/Browse_Programs/Non-US_Student_Programs.htm\]](http://www.iie.org/Content/NavigationMenu/Programs_Portal/Browse_Programs/Non-US_Student_Programs.htm)

İNGİLİZCE LİSAN EĞİTİM PROGRAMLARI VE STAJ BİLGİLERİ

Intensive English USA – Yoğun İngilizce A.B.D., Amerika Birleşik Devletleri'nde eğitim imkânlarını araştıran uluslararası öğrencilerin başlıca bilgi kaynağıdır. Rehber Uluslararası Eğitim Enstitüsü (IIE) tarafından yayımlanmakta olup, A.B.D. Dışişleri Bakanlığı "Eğitim A.B.D. Danışma Merkezleri" kanalıyla dünya çapında dağıtılıyor. Yazılı rehberle ilaveten, Intensive English USA Online, uluslararası öğrenciler ve eğitim danışmanlık merkezlerine etkileşimli veritabanı sunuyor. [\[http://www.intensiveenglishusa.com/\]](http://www.intensiveenglishusa.com/)

Study in the USA! – Amerika'da Okuyun!: Bu Web sitesi lise ve üniversite düzeylerinde "yoğun İngilizce" ders programı arayan uluslararası öğrencilere bir eğitim rehberi olarak tanıtılıyor. [\[http://www.studyusa.com/\]](http://www.studyusa.com/)

USArts International Training Program – USArts Uluslararası Eğitim ve Staj Programı uluslararası ve Amerikalı lisans ve yüksek lisans öğrencilerini sanat ve kültür ile ilgili kuruluşlarla eşleştirerek, Amerika Birleşik Devletleri'nde çok değerli bir iş eğitimi ve staj imkânı sağlıyor. [\[http://www.usartstraining.org/intlstep.php\]](http://www.usartstraining.org/intlstep.php)

Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanlığının farklı dernek veya kuruluşlar tarafından sunulan kaynakların içerikleri ve erişilebilirlikleri hakkında hiç bir sorumluluğu bulunmamaktadır. Gösterilmekte olan tüm İnternet bağlantıları Temmuz 2007 itibarıyla faal durumdaydı.

Toplum ve Değerler Cilt 12 / Sayı 7

Yazı İşleri Müdürü	George Clack
Genel Yayın Yönetmeni	Richard W. Huckaby
Yönetici Editör	Charlene Porter
Yapım Müdürü	Christian Larson
Yapım Müdür Yardımcısı	Chloe D. Ellis
Web Yapımcısı	Janine Perry
Baskı Editörü	Kathleen Hug
Fotoğraf Editörü	Maggie J. Sliker
Resimlendirici	Vincent Hughes
Kapak Tasarımı	Christian Larson
Kaynak Uzmanı	Anita Green
Yardımcı Yazı Editörleri	Alexandra M. Abboud Mark Berka Robin Yeager
Yazı İşleri Kurulu	Jeremy F. Curtin Jonathan Margolis Charles N. Silver

Dünya Gençliği Geleceği İnşa Ediyor yayınında bulunan tüm çizimler aşağıda belirtilenler tarafından verilmiş olan fotoğraflardan esinlenerek Vincent Hughes tarafından yapılmıştır:

KAPAK: *Ev İnşa Etmek*
Yahudi Hizmet Demeği tarafından verilmiştir

FOTOĞRAFLAR: *Bungee Jumping* © Images; *Canoeing Planet*-Foundation, Budapest tarafından verilmiştir; *Archery Lesson Triangle*, Raleigh, North Carolina YMCA tarafından verilmiştir; *Soccer Barry Fitzgerald*/A.B.D. Dışişleri Bakanlığı tarafından verilmiştir; *Teaching CORBIS/Imagine*; *Learning Brian Newman*/Washington State University, The Center to Bridge the Digital Divide; *Planting Trees* Myrleen Ferguson Cate/Photo Edit.

A.B.D. Dışişleri Bakanlığı, Uluslararası Bilgi Programları Dairesi, *eJournal USA* logosu altında Amerika Birleşik Devletleri ve uluslararası topluluğun yanı sıra A.B.D. toplumunu, değerlerini, düşünce ve kurumlarının karşılaştığı temel sorunları inceleyen beş tane elektronik dergi yayımlamaktadır – Ekonomik Perspektifler, Küresel Sorunlar, Demokrasi Sorunları, Dış Politika Gündemi, Toplum ve Değerler.

Her yeni sayı ayda bir İngilizce olarak yayımlanmakta ve sonra aynı sayının Fransızca, Portekizce, Rusça ve İspanyolca sürümleri yayımlanır. Seçilmiş bazı sayılar Arapça, Çince, Farsça ve diğer dillerde de ihtiyaca göre yayımlanır. Dergilerin her biri cilt (yayımlandığı yıl sayısı) ve sayıya (yıl içinde çıkan sayı adedi) göre kataloglanmaktadır.

Dergilerde ifade edilen görüşler her zaman A.B.D. hükümetinin görüş veya politikalarını yansıtmayabilir. A.B.D. Dışişleri Bakanlığının içerik ve dergilerin bağlantılı olduğu internet sitelerinin erişilebilirliği konusunda hiç bir sorumluluğu yoktur. Sorumluluk yalnızca bu sitelerin yayımcılarına aittir. Dergi açıkça belirtmediği takdirde A.B.D. dışında çoğaltulabilir ve çevirisi yapılabilir. Telif hakkı kısıtlaması olan durumlarda dergide belirtilen telif hakkı sahiplerinden izin alınması gereklidir.

Uluslararası Bilgi Programları Dairesi yayımlanacak olan dergilerin bir listesinin yanı sıra, mevcut ve eski sayıları değişik elektronik formatlarda <http://usinfo.state.gov/journals/journals.htm> adresinde okurlara sunmaktadır. bölgenizdeki A.B.D. Elçiliğine veya yayım büromuza iletmenizi rica ederiz.

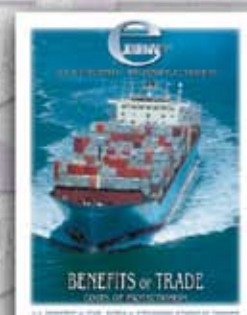
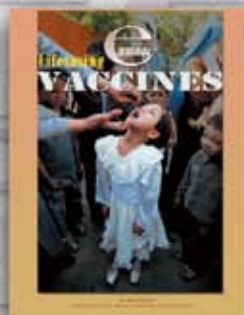
Editör, *eJournal USA*
IIP/PUBS
U.S. Department of State
301 4th Street SW
Washington, DC 20547
United States of America
E-mail: eJournalUSA@state.gov

**A MONTHLY JOURNAL
ABOUT THE UNITED STATES
OFFERED IN MULTIPLE
LANGUAGES**

Five Thematic Editions:

- Economic Perspectives
- Foreign Policy Agenda
- Global Issues
- Issues of Democracy
- Society & Values

REVIEW THE FULL LISTING OF TITLES AT
<http://usinfo.state.gov/pub/ejournalusa.html>